

KONTAKA

ΒΔΟΜΑΔΙΑΤΙΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ
ΑΡ. ΦΥΛΛΟΥ 422 - ΣΑΒΒΑΤΟ, 20 ΜΑΐ 2006

0.80 ΕΥΡΩ

Επιστροφή στο Μεσαίωνα

ΩΡΑ ΜΗΔΕΝ ΓΙΑ ΤΑ ΒΑΡΙΑ ΚΑΙ ΑΝΘΥΓΙΕΙΝΑ

φωτο: Jan-Luc Deru

ΕΠΕΤΕΙΟΛΟΠΟ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΑΣ

20/5/1506: Θάνατος Χριστόφορου Κολόμβου (πάτμητωχος) 20/5/1947: Θάνατος Γιώργη Σιάντου 20/5/1875: Θάνατος βασιλισσας Αμαλίας (58 χρ) 20/5/1935: Γέννηση Μαρινέλλας (Κυριακή Παπαδόπουλου) 20/5/1833: Ιδρυση χωροφυλακής 20/5/1977: Τελευταίο ταξίδι του Orient Express 20/5/1941: Ο φυλακισμένος Νίκος Ζαχαριάδης παραδίδεται από την ασφάλεια στην Γκεστάπο, που τον μεταφέρει αεροπορικά στην Βιέννη 21/5: Παγκόσμια ημέρα πολιτισμού - Αναστέναρια 21/5/428 π.Χ.: Γέννηση Πλάτωνα 21/5/1904: Ιδρυση FIFA (Παρίσι) 21/5/1921: Γέννηση ρώσου νομπελίστα φυσικού Αντρέι Ζαχάρωφ 21/5/1975: Αρχή της δίκης της RAF (Γερμανία) 21/5/1991: Δολοφονία Ροτζέβ Γκάντι 22/5/1830: Κολοκοτρώνης και Πλαπούτας καταδικάζονται σε θάνατο 22/5/1963: Χτύπημα κατά του Γρηγόρη Λαμπράκη (πέθανε 27/5) 22/5/1967: Στα ανοιχτά της Ρόδου βρίσκεται δολοφονημένος ο δικηγόρος Νικηφόρος Μανδηλαράς 22/5/1885: Θάνατος Βίκτορα Ουγκό 22/5/1990: Η μαρξιστική Νότια και η συντροπητική Βόρεια Υεμένη ενώνονται ως Δημοκρατία της Υεμένης, μετά από 150 χρόνια διχασμού 22/5/1926: Κατάργηση - απαγόρευση κυκλοφορίας χειροποίητου τογιάρου 22/5/2005: Θάνατος Χαρίλαου Φλωράκη (91 χρ) 22/5/1950: Γέννηση Νίκου Αλαβάνου 23/5/1848: Αρχή λειτουργίας πρακτορείου ειδήσεων Associated Press 23/5/1878: Προσάρτηση της Κύπρου στην Αγγλία μετά από βρετανοτουρκική συνθήκη 23/5/1945: Αυτοκτονία Χάνγκρι Χιμλέρ, μια μέρα μετά την σύλληψή του από βρετανούς 23/5/1934: Σκοτώνονται σε ενέδρα της αστυνομίας οι διαβόρτοι ληπτές Μπόνι και Κλάιντ 23/5/1893: Ιδρυση του Εθνικού Γ.Σ. από 12 μέλη του Πανελλήνιου 23/5/1973: Αποτυχημένο κίνημα στο πολεμικό ναυτικό με στόχο την ανατροπή του Γεώργιου Παπαδόπουλου 24/5: Διεθνής ημέρα των γυναικών για τον αφοπλισμό 24/5/1939: Απόπειρα δολοφονίας του Λέοντα Τρότσκι 24/5/1941: Γέννηση Bob Dylan (Ρόμπερτ Άλεν Ζίμερμαν) στο Ντουλούθ - Μινεσότα 24/5/1543: Θάνατος Νικόλαου Κοπερνίκου 24/5/1743: Γέννηση Ζαν Πολ Μαρά 24/5/1974: Θάνατος Duke Ellington (συνθέτης - πιανίστας της jazz) 24/5/2001: Θάνατος Μαργαρίτας Λυμπεράκη (82 χρ) 25/5: Παγκόσμια ημέρα αλληλεγγύης λαών για ελευθερία - ανεξαρτησία - ανθρώπινα δικαιώματα - Πολγόσμια ημέρα Αφρικής 25/5/1942: Ο Αρης Βελουχιώτης βγαίνει στο βουνό με 15 άντρες (καλύβα του Στεφονή - Σπερχειάδα) και συγκροτεί την πρώτη ένοπλη ομάδα του ΕΑΜ 25/5/2001: Θάνατος Αλμπέρτο Κόρδα (72 χρ) - φωτογράφος του Che Guevara, δημιουργός του πορτρέτου του 26/5/1928: Πρώτη κινηματογραφική ταινία στην Αθήνα 1998: Θάνατος Μίνω Αργυράκη 26/5/1926: Γέννηση τρομπετίστα - συνθέτη Miles Davis (Alton - Illinois) 26/5/1799: Γέννηση Αλεξάντρ Σεργκέγιεβιτς Πούσκιν (Μόσχα).

● Δημοσιογράφοι υπάλληλοι της γερμανικής ΚΥΠ (BND) παρακολουθούσαν άλλους δημοσιογράφους, για λογαριασμό της υπηρεσίας ●●● Ενώ εδώ στην Ελλάδα δε συμβαίνουν τέτοια πράγματα ●●● Κάτι μυστικά κονδύλια μοιράζονται μόνο για «εδνικούς σκοπούς»

●●● Και κάτι «Ναζωραίοι» ουδέποτε υπήρχαν ●●● Αλήτες, ρουφιάνοι, δημοσιογράφοι ●●● Μεταφορικώς και κυριολεκτικώς ●●● Από την άλλη, στη Γερμανία τα 'παιρναν χοντρά οι ρουφρεπόρτερ ●●● Ενώ κάποιοι δικοί μας ψιλικατζήδες αρκούνται σε κάνα ταξιδάκι ●●● Ο καθείς και η τιμή του ●●● Αφήσαμε τη Γιουλμπεγίζ και πιάσαμε τον Αχμέτ ●●● Βρήκε τρόπο να πορεύεται ο δικομματισμός ●●● Πού 'ναι ο Βουλγαράκη; ●●● Όεο; ●●● Εξαφανίστηκε από το προσκήνιο ο πολυλογάς, αλαζών και δημοσιοσχεύτης υπουργός ●●● Περιμένει να περάσει η μπόρα με τους Πακιστανούς ●●● Πάπας, καρδινάλιοι, Χρυσόδουλος και λοιπάί

χριστιανικά δυνάμεις σε ρόλο προπαγανδιστών του Χόλιγουντ ●●● Σπάει ταμεία o «Κώδικας Ντα Βίντσι» (και) στην κινηματογραφική του εκδοχή ●●● Ο μύδος εναντίον του μύδου, το παραμύδιασμα πάει σύννεφο και η ιστορία εξορίζεται στα τάρταρα ●●● Δηλαδή, η ιστορία με την απαγωγή των Πακιστανών «ξεπλένεται» με μια παραίτηση Βουλγαράκη; ●●● Στο ΠΑΣΟΚ απευδύνεται το ερώτημα ●●● Διότι ακούμε πολλά περί Βουλγαράκη, αλλά τίποτα για την ταμπακέρα ●●● Δηλαδή, για τις συμφωνίες «αντιτρομοκρατικής» συ-

νεργασίας ●●● Που -κατά διαθολική σύμπωση- τις έχει υπογράψει όλες η κυβέρνηση του ΠΑΣΟΚ ●●● Χρυσοχοΐδης κατά Βενιζέλου, Γερουλάνος κατά Βενιζέλου, Βενιζέλος κατά πάντων ●●● Να 'χουν να πορεύονται εκεί στο ΠΑΣΟΚ και να 'χουν τα ΜΜΕ να ασχολούνται ●●● Συνηδισμένα πράγματα στα κόμματα εξουσίας, στα οποία δίνουν και πάρονταν τα «συντροφικά μαχαιρώματα» ●●● Από πολιτική ουσία, όμως, μηδέν ●●● Ολοστρόγγυλο ●●● Βολικό παραπολιτικό κουτσο-

◆ «Τα κατ' εξοχήν πολιτικά εγκλήματα της εποχής μας, που δεν ονομάζονται πολιτικά, είναι ακριβώς εκείνα που απειλούν μια νέα τάξη πραγμάτων που δεν είναι ούτε έννομα συγκροτημένη ούτε καθολικά αποδεκτή» (Κωνσταντίνος Τσουκαλάς, «Ελευθεροτυπία», 16.5.06). Αλήθεια, θα ερχόταν ο κ. Τσουκαλάς ως μάρτυρας στη δίκη της 17Ν, για να καταθέσει αυτά που υποστηρίζει στο τελευταίο βιβλίο του;

◆ Οταν τα παρακάτω γράφονται σε μια υπεραιωνόβια συντροπητική εφημερίδα, με διεθνές κύρος, αποκτούν μια ξεχωριστή σημασία: «Ουσιαστικά οι Παλαιστίνιοι τιμωρούνται διότι εξέλεξαν τη Χαμάς. Μια τέτοια συλλογική τιμωρία είναι, φυσικά, παράνομη υπό το διεθνές δίκαιο. Είναι ένα ανήθικο όπλο ενάντια σε έναν καταβεβλημένο και

**■ ΠΡΟΣΦΟΡΕΣ
ΣΤΗΝ <<Κ>>**

● Ο Κ.Ν. 60 ευρώ

κατεχόμενο λαό. Η διακοπή στη ροή της βοήθειας προς τη Δυτική Οχθή και τη Γόζα σημαίνει ότι υπάρχουν ελλείψεις σε τρόφιμα, καύσιμα και φάρμακα. Αν αυτή η πολιτική συνεχιστεί θα οδηγήσει σε θεσμική και κοινωνική κατάρρευση» («Financial Times», αναδημοσίευση «ΗΜΕΡΗΣΙΑ»).

◆ Μπορεί ο Ντιέγκο Μαραντόνα να μην είναι πολιτικός, μπορεί να εργάζεται σήμερα ως «κλόουν» περιεφερόμενος ανά τον κόσμο και κοινωνίας φιέστες της «Puma» και άλλων αθλητικών εταιριών, όμως δεν παύει να είναι ένα γνήσιο τέκνο της λατινοαμερικανικής φτωχολογιάς. Βγήκε, λοιπόν, στην εκπομπή του

Ζούγκλα και για μια αικόμη φορά δε μάσησε τα λόγια του για τους ιμπεριολιστές και τις ντόπιες εκμεταλλευτικές κλίκες, που καταδύναστεύουν τους λαούς της Λατινικής Αμερικής. Και πτοιος ενοχλήθηκε και ανέλαβε το έργο της υπεράσπισης των πατρώνων; Ο βουλευτής του ΠΑΣΟΚ κ.

Γείτονας. Χατζηβάτης!

◆ Δεν ξέρουμε τι τρέχει με τον αντεστραγγελέα του Αρείου Πάγου Γ. Σανιδά, τον οποίο τρεις βουλευτές του ΠΑΣΟΚ

καταταγγέλλουν ότι έχτισε με παράνομο τρόπο εξοχικό στο Πόρτο Γερμενό, σε καταπατημένη έκταση. Ομως, ο κ. Λινός, που έσπευσε να παρέξει ανεπικυρωτή στήριξη στον (σύμφωνα με δύο κυκλοφορούνται κιόλας. Ιδού η Ρόδος, κύριε Λινέ.

Παρά τις συνεχείς κινητοποιήσεις (στη Νάουσα) ολόκληρου

του εργατικού δυναμικού και του κοινωνικού της ιστού, αυτοί έμειναν σε πλήρη απραξία. Και το μόνο που ήλπιζε αυτή πη πόλη ήταν ένα θαύμα. Αυτό το θαύμα σήμερα έρχεται η κυβέρνηση της ΝΔ να πραγματοποιήσει με την κατάθεση προς ψήφιση μιας τροπολογίας, με την οποία επιλύονται οριστικά τα οικονομικά προβλήματα των ήδη απολυθέντων αλλά και όσων στα επόμενα δύο χρόνια πρόκειται να απολυθούν από μια ραγδαίως παρακμάζουσα κλωστούφαντουργία στην ευρύτατη περιοχή.

Ηλίας Φωτιάδης
(βουλευτής Ημαθίας της ΝΔ)

ΕΙΠΑΝ... ΕΓΡΑΨΑΝ... ΕΙΠΑΝ...

Ο κ. Βουλγαράκης εξαφχής είχε εκθαμβίσει την υπόθεση με το πι συμβαίνει με τις συλλήψεις των Πακιστανών. Από εκεί και πέρα έχω απεριόριστη εμπιστοσύνη στην ελληνική Δικαιοσύνη για όλα τα θέματα και των υποκλοπών. Ο κ. Βουλγαράκης μπορεί να μη γνώριζε και ο ίδιος.

Γ. Τραγάκης (βουλευτής ΝΔ)
Το πρόβλημα δεν είναι τόσο ο Βουλγαράκης όσο η συνολική λειτουργία του συστήματος. Στη διάρκεια της τελευταίας εξαετίας αναλόβαμε πρόσθετες δεσμεύσεις για

παρακολουθήσεις τηλεφωνικών συνδιαλέξεων, ηλεκτρονική επεξεργασία προσωπικών δεδομένων, ευρωπαϊκή και νεοταξική αστυνομική συνεργασία. Άλλοτε υπογράφαμε στο όνομα της πάταξης της διεθνούς τρομοκρατίας και άλλοτε προκειμένου να διευκολυνθούμε στην οργάνωση ασφαλών Ολυμπιακών Αγώνων. Στην πολιτική πολλές φορές ο δρόμος προς την «κόλαση» είναι στρωμένος με καλές προθέσεις. Τώρα ανακαλύπτουμε ότι ξένες μυστικές υπηρεσίες επέβαλαν τις παρανόμες απα-

γωγές και ανακρίσεις Πακιστανών στη χώρα μας και πως ο τηλεπικονιωνικός «Μεγάλος Αδελφός»

είναι, σύμφωνα με συγκλίνουσες ενδείξεις

■ Χατζηαβάτηδες

Τίθα λέγατε αν κάποιος ερχόταν και σας διηγούνταν τα παρακάτω;

Ενα σωματείο εργαζόμενων προανήγγειλε 24ωρη απεργία με απειλή κλιμάκωσης. Το βράδυ της παραμονής της απεργίας, το ΔΣ του σωματείου συγκεντρώθηκε στα γραφεία του, για να αποφασίσει τι θα κάνει αν η κυβέρνηση δεν ικανοποιήσει τα αιτήματά του μετά την 24ωρη προειδοποιητική. Εκεί που συζητούσαν, δέχτηκαν την επίσκεψη του υπουργού, ο οποίος πήγε απρόσκλητος στα γραφεία του σωματείου. Εμεινε μαζί τους, συζήτησε με καλή διάθεση τα αιτήματά τους, ικανοποίησε τα βασικότερα και δεσμεύτηκε ότι στο ίδιο πνεύμα θα μελετήσει και τα υπόλοιπα.

Αν σας το έλεγαν δε θα το πιστεύατε, ασφαλώς. Αν όμως, στη θέση του φανταστικού σωματείου της ιστορίας μας βάλετε το συνδικάτο των ακτοπλόων εφοπλιστών, δεν θα έχετε μια φανταστική ιστορία, αλλά ένα γεγονός.

Νόχτα έφυγε από το γραφείο του ο Μ. Κεφαλογιάννης την Παρασκευή 12 Μάη και πήγε απρόσκλητος στα γραφεία της Ένωσης Εφοπλιστών Ακτοπλοΐας, όπου συνεδρίαζαν τα μέλη της. Πήγε, τους προσκύνησε και τους τα έδωσε όλα. Τους υποσχέθηκε την επέκταση της απελευθέρωσης και σε άλλα λιμάνια (πέρα από τον Πειραιά, όπου ήδη έχει γίνει) και αυτοί, όταν είδαν ότι συμπεριφέρεται απέναντί τους σαν Χατζηαβάτης, έβαλαν στο τραπέζι και το αίτημα να καταργηθεί το ηλικιακό όριο πέραν του οποίου τα πλοία της ακτοπλοΐας πρέπει να αποσύρονται, καθώς και το ζήτημα της ελεύθερης σύνεδρης των πληρωμάτων. Τους υποσχέθηκε ότι θα τα δει θετικά και τα δύο και αυτοί δεν έχουν κανένα λόγο να μην αναστέλουν το 24ωρο λοκ-άουτ που είχαν εξαγέλμει.

Ετσι, σε λίγες μέρες, καθώς αρχίζει σιγά-σιγά και η θερινή τουριστική σεζόν, τα ναύλα θα αρχίσουν να τραβούν την ανηφόρα, ενώ τα σαπάκια θα σκίζουν περήφρανα το Αιγαίο με μειωμένες συνθέσεις πληρωμάτων, περιμένοντας την άρση του ηλικιακού ορίου. Κι όλα αυτά, χάρη σε μια ακόμη κυβέρνηση που «τα κατεβάζει» μπροστά στις πιο προκλητικές απαιτήσεις των σύγχρονων πειρατών και σ' έναν υπουργό που... έχει το γνώθι σ' αυτόν. Με μια διαφορά. Ο χαρακτηρισμός καραγκούζηδες, που έδωσε ο Κεφαλογιάννης στον εαυτό του και στους συναδέλφους του, είναι προσβλητικός για τον συμπαθή ήρωα του θεάτρου σκιών. Χατζηαβάτηδες θα πρέπει να αποκαλούνται.

■ Γενική Συνέλευση ΣΕΒ

Πασάδες και Χατζηαβάτηδες

Σύμπασα η πολιτειακή και πολιτική ηγεσία παρευρέθη και φέτος στην επήσια γενική συνέλευση των βιομήχανων, για να δώσει τα διαπιστευτήριά της στα προγματικά αφεντικά του τόπου. Και τι διαπιστευτήρια. Σαν το Χατζηαβάτη μπροστά στον Πασά, για να θυμηθούμε τις αναλογίες με τους ήρωες του παραδοσιακού θεάτρου σκιών, που τόσο επίκαιρες έχουν γίνει εσχάτως.

Τα αφεντικά ξετύλιξαν για μια φορά ακόμη τις απαιτήσεις τους, προσδιδόντας έντονο ιδεολογικοπολιτικό χρώμα σ' αυτές (η ανάδειξη του Δασκαλόπουλου, που αρέσκεται σε ιδεολογικοπολιτικές αναφορές, σε αντίθεση με τον συγγνό τεχνοκράτη Κυριακόπουλο, βοήθησε σ' αυτό). Ζήτησαν να αναγρευτεί η επιχειρηματικότητα σε απόλυτο κοινωνικό πρότυπο:

«Η σύγχρονη επιχειρήση καινοτομεί, παράγει πλούτο, δημιουργεί θέσεις εργασίας, εφαρμόζει τις αρχές της εταιρικής διακυβέρνησης, έχει συνεδρίση της κοινωνικής ευθύνης της... Η σύγχρονη επιχειρήση αποτελεί υπόδειγμα δημιουργικής συνεργασίας ανθρώπων... Αυτό το κοινωνικό πρότυπο χρειάζεται σήμερα η χώρα. Κι αυτό είναι το πρότυπο που πρετίνουμε στην ελληνική κοινω-

νία, που σήμερα ενσημενών αναζητεί μια σύγχρονη και ρεαλιστική κοίτη προσδόσου» (Δ. Δασκαλόπουλος).

Και τι πρέπει να γίνει αν η κοινωνία δε συμμερίζεται το... όραμα των καπιταλιστών; Καλή η συναίνεση, αλλά δεν θα πρέπει να υποτοποιήσει της απαιτήσεις της: «Για να πετύχουμε την πρόδοση, απαιτείται προφανώς κλίμα συνεώρουσης, κλίμα κοινωνικής συνοχής. Άλλα και η αναζήτηση της συναίνεσης δεν μπορεί πλέον να αποτελεί το βολικό άλλοθι αναβολής και απράξιας» (η έμφαση στην τελευταία φράση είναι στο κείμενο που διένειμε το Γραφείο Τύπου του ΣΕΒ).

Είναι προφανές. Οι κυβερνήσεις πρέπει να νομιθετούν και να πρωθυπουργούν μέτρα προς σύρετος της επιχειρηματικότητας, ακόμα και ον δεν εξασφαλίζεται η συναίνεση. Αυτή είναι η βασική απαιτήση των καπιταλιστών: «Πρέπει ν' αναδεχθούμε συνειδητά την πρόκληση της εθνικής παραγωγικής αναπτυξιακής

σημαντικής επιχειρηματικότητας: «Αγαπητοί φίλοι, αγαπητές φίλες. Είστε μελιτούς του ΣΕΒ. Επιχειρηματίες, βιομήχανοι, τραπεζίτες. Είμαι Πρόεδρος του Πανελλήνιου Σοσιαλιστικού Κί-

επικράτησαν τα λήγα που μπορούν, προσωρινά, να μας χωρίζουν και όχι τα πολλά που, μακριοπρόθεσμα, μας ενώνουν - κι αυτό είναι μια κοινή μας αποτυχία. Πιστεύω ότι οι δυνάμεις της εργασίας, δηλαδή οι εργοδότες και οι εργαζόμενοι (!), έχουν μόνο κοινά συμφέροντα (!)... Στο πλαίσιο αυτό, θα προτείνω τη δημιουργία μιας Μόνιμης Ομάδας Εργασίας ΣΕΒ και ΓΣΕΕ, η οποία θα αποτελέσει ένα μόνιμο βήμα συνεργασίας, ανεξάρτητη από τις συλλογικές διαπραγματεύσεις, που θα διαμορφώσουν κοινές δράσεις και πρωτοβουλίες...». Αντε, να το δύνεις κι αυτό (δεν θα εκπλαγούμε καθόλου).

Καραμανλής και Παπανδρέου, υποτακτικοί όπως πάντα στις απαιτήσεις του μεγάλου κεφαλαίου, επιδόθηκαν σ' ένα προφορικό διαγωνισμό για το ποιος είναι καλύτερος ως υπηρετικό προσωπικό της κεφαλαιοκρατίας. Αξέζει τον κόπο να παραθέσουμε ένα απόσπασμα από την ομιλία του Γιωργάκη, που θα περίμενε κανείς να είναι λίγο κριτικός, μια που βρίσκεται στην αντιπολίτευση:

«Αγαπητοί φίλοι, αγαπητές φίλες. Είστε μελιτούς του ΣΕΒ. Επιχειρηματίες, βιομήχανοι, τραπεζίτες. Είμαι Πρόεδρος του Πανελλήνιου Σοσιαλιστικού Κί-

νήματος. Είμαι Πρόεδρος της Σοσιαλιστικής Διεθνούς, της μεγαλύτερης πολιτικής οργάνωσης που συγκεντρώνει στους κόλπους της πάνω από 160 σοσιαλιστικά και σοσιαλδημοκρατικά κόμματα απ' όλο τον κόσμο. Ενα είναι το κεντρικό ερώτημα. Υπάρχει χώρος για συνεργασία μεταξύ μας; Μπορούμε να βρούμε μια κοινή γλώσσα; Μπορούμε να δουλέψουμε για κοινούς στόχους; Αποψή μου; Πιστεύω πως ναι. Προϋπόθεση είναι να δημιουργήσουμε και να δουλέψουμε μεσα σε ένα καθαρό πλαίσιο... Γ' αυτό ανέφερα και τη Χάρτα Δικαιωμάτων (σ.σ. κείμενο του ΣΕΒ, που υιοθετήθηκε στην περιστή γενική του συνέλευση). Αποτελεί παράδειγμα οριθέτησης κανόνων και αρχών που θα μας βοηθήσουν να βρούμε κοινούς τόπους και στόχους και διαδικασίες ξεκάθαρης συνεργασίας».

Ο Καραμανλής δεν είχε και πολλά να πει. Περιορίστηκε να περιγράψει την πολιτική της κυβερνησής του, να επαναβεβαιώσει την αποφασιτικότητά του για την προώθηση των αντεργατικών μεταρρυθμίσεων και να υποσχεθεί «ψια άνοιξη επιχειρηματικότητας στη σύγχρονη Ελλάδα».

■ Εμμεση ομολογία

Ως έμμεση ομολογία για τη συνεργασία των κυβερνήσεων Ελλάδας και Πακιστάν στο ζήτημα των απαγωγών των Πακιστανών μεταναστών πρέπει να θεωρηθεί η αναφορά του Κ. Καραμανλή και του πρωθυπουργού του Πακιστάν Σαουκάτ Αζίζ, μετά τη συνάντηση που είχαν στο Μέγαρο Μαξίμου, ότι η συνεργασία τους στηρίζεται πρωταρχικά στην κοινή τους στάση στον «πόλεμο κατά της τρομοκρατίας». Αυτή η εκτίμηση στηρίζεται παραπέρα και από την άρνησή τους να δεχτούν ερωτήσεις για την υπόθεση της απαγωγής των Πακιστανών.

Είναι γνωστές οι καταγγελίες απαχθέντων, ότι άνθρωποι της πρεσβείας τους πληρίσασαν, τους εκβίασαν, τους απειλήσαν, τους προσφέραν χρήματα για να πάρουν πίσω τις καταθέσεις τους.

■ Γλειψίμο

«Θέλω πρώτα απ' όλα να πω διο λόγια για τον Οδυσσέα, με τον οποίο ήμασταν και συμμαθήτες στο σχολείο. Η θητεία του στον ΣΕΒ χαρακτηρίστηκε απ' την προσπάθειά του να ξεφύγει από το στενό πλαίσιο της διεκδίκησης αιτημάτων και να εκφράσει έναν ευρύτερο λόγο για την πορεία της ελληνικής οικονομίας. Μέλος μιας νεότερης γενιάς επιχειρηματικής, δεν είναι τυχαίο ότι έφερε ένα άλλο πνεύμα, ευρωπαϊκό και διεθνές, στο Σύνδεσμό σας... Στην ευρύτητη της αντιληφής του για τον ρόλο των εργοδοτών εντάσσεται η προσπάθειά του να θεοπίσει κανόνες και αρχές δεοντολογίας για τις επιχειρήσεις και τη δραστηριότητά τους. Οχι μόνο στα στενά πλαίσια των χώρων δουλιάς και παραγωγής, αλλά και ευρύτερα προς την κοινωνία και το έθνος».

Γλειψίμο πατόκορφα του Κυριακόπουλου (είδατε οικειότητα!) από τον Γιωργάκη Παπανδρέου, στην ομιλία του στη γενική συνέλευση του ΣΕΒ. Πέρα από το γλειψίμο, όμως, υπάρχει και πολιτική ουσία. Γιατί ο «συμμαθητής Οδυσσέας» άσ

Mε την ισραηλινή επιθετικότητα σε εξελίξη, με δύο επιθέσεις του ισραηλινού στρατού αυτή τη βδομάδα στη Τζενίν και τη Ναμπλούς της Δυτικής Οχθης στη διάρκεια των οποίων δολοφονήθηκαν 9 μαχητές της Τζιχάντ και των Ταξιαρχών του Αλ-Ακσα, συνεχίζονται τα παζάρια του Αμπάς με την Ευρωπαϊκή Ένωση, το Ισραήλ και τη Ρωσία, για να βρεθεί μια φόρμουλα προκειμένου να καταλήξουν σε μια λύση για να αναβιώσει η «ειρηνευτική διαδικασία» στην Παλαιστίνη. Μια λύση όμως που δε διαφαίνεται στον ορίζοντα, καθώς είναι η παλαιστινική πλευρά που θα πρέπει να κάνει τις περισσότερες υποχωρήσεις και να αποδεχτεί το σχέδιο «αναδιάταξης» της νέας ισραηλινής κυβέρνησης, με τη δημιουργία ενός παλαιστινιακού κράτους-γκέτο,

■ Παλαιστίνη

Στο στόχαστρο η αντίσταση

περιφραγμένου με το τείχος του αίσχους και οικονομικά εξαρτημένου απ' τους Σιωνιστές και τα ιμπεριαλιστικά αφεντικά τους.

Από τη στιγμή που βγήκε στην κυβέρνηση η Χαμάς, με τις πιο δημοκρατικές εκλογές που έγιναν ποτέ στην περιοχή της Μέσης Ανατολής, μη μπορώντας να ακυρώσουν το αποτέλεσμα, οι μεγάλες ιμπεριαλιστικές δυνάμεις με τους Σιωνιστές επιχειρούν να εξαναγκάσουν τη νέα κυβέρνηση να ταυτιστεί με τις θέσεις του Αμπάς και να

αποδεχετεί τις προηγούμενες συμφωνίες «ειρήνης».

■ Μαστίγιο και καρότο

Γ' αυτό το σκοπό έβαλαν όλα τα μέσα: παραλλήλα με τις ισραηλινές επιθέσεις, ενορχίστρωσαν έναν πρωτοφανή οικονομικό στραγγαλισμό που έφερε τον παλαιστινιακό λαό αντιμέτωπο με μία απ' τις χειρότερες ανθρωπιστικές καταστροφές στην ιστορία του, πράγμα που παραδέχτηκε ακόμα και η Παγκόσμια Τράπεζα σε πρόσφατη έκθεσή της. Ταυτόχρονα, εκτός από την παρανομή δέσμευση των τελωνειακών δασμών (πάνω από 50

εκατ. δολαρίων) που συλλέγει το Ισραήλ κάθε μήνα για λογαριασμό της Παλαιστινιακής Αρχής (σύμφωνα με τις παλαιότερες κακόφημες συμφωνίες του Οσλο), οι ισραηλινές εταιρίες διακόπτουν τις σχέσεις τους με τις παλαιστινιακές. Ήδη δύο ισραηλινές τράπεζες διέκοψαν τις συναλλαγές τους με τις παλαιστινιακές, ενώ την προηγούμενη βδομάδα η πετρελαϊκή εταιρία Dor Energy απειλήσε να διακόψει την παροχή πετρελαίου, πράγμα που αποφεύχθηκε την τελευταία στιγμή, όταν με μεσολάβηση του Αμπάς πληρώθηκαν τα χρέα στην εταιρία.

Εκτός απ' το μαστίγιο όμως υπάρχει και το καρότο. Ενώ η οικονομική βοήθεια από τις αραβικές χώρες και τη Ρωσία ρέει με το σταγονόμετρο, το Κουραρτέτο (ΗΠΑ, Ρωσία, ΕΕ, ΟΗΕ) αποφάσισε να στήσει ειδικό ταμείο προκειμένου να αποφευχθεί λιμοκτονία στα παλαιστινιακά εδάφη. Οπως όμως δήλωσε η κομισάριος εξωτερικών υποθέσεων της ΕΕ Benita Ferrero-Waldner, το ειδικό ταμείο που θα παρακάμψει την κυβέρνηση της Χαμάς, δεν θα στηθεί πριν από τις αρχές του Ιούνη κι αυτό με την προϋπόθεση ότι θα βοηθήσουν οι

Ισραηλινοί (εδώ... γελάνε) απελευθερώνοντας τα κονδύλια που κρατάνε απ' τους τελωνειακούς δασμούς που συλλέγουν για την Παλαιστινιακή Αρχή.

■ Ρωσική παρέμβαση...

Απ' την άλλη μεριά, η Ρωσία φαίνεται να αποκτά ολοένα και μεγαλύτερο βάρος στο Παλαιστινιακό χρησιμοποιώντας σαν όχημα την πενιχρή οικονομική βοήθεια που δίνει (έδωσε το... αστρονομικό ποσό των 10 εκατ. δολαρίων, δηλαδή δεν κάλυψε ούτε το ένα τέταρτο απ' το ποσό που δεσμεύουν οι Σιωνιστές, προκειμένου να πληρωθούν οι δημόσιοι υπαλληλοί) και τις σχέσεις της με την παλαιστινιακή κυβέρνηση (εφόσον μαζί με την Κίνα αποτελεί έναν απ' τους ελάχιστους ιμπεριαλιστές που δέχονται να συνομιλήσουν μαζί της). Σύμφωνα με τον Ρώσο αναπληρωτή υπουργό Εξωτερικών Αλεξάντερ Σουλτάνοφ, η Μόσχα θα συνεχίσει να συνομιλεί με τη νέα παλαι-

■ Σιδηρούν παραπέτασμα...

Μπορεί η Δύση να κατηγορούσε τις χώρες του σοσιαλισμού (και του παλινορθωμένου καπιταλισμού στη συνέχεια) ως «σιδηρούν παραπέτασμα», όμως είναι οι προτάσεις Μπους για τη φύλαξη των συνόρων με το Μεξικό που ταιριάζουν σ' αυτό το χαρακτηρισμό. Σε τηλεοπτικό του διάγγελμα προς το έθνος ο Μπους δήλωσε ότι θα αναπτύξει 6.000 άνδρες της Εθνοφρουράς, ζητώντας απ' το Κογκρέσο να αυξήσει τον αριθμό των μεθοριακών φρουρών σε 18.000 μέσα στην ερχόμενη διετία. Μαζί μ' αυτό, ζήτησε να εγκριθεί η εγκατάσταση ανιχνευτών κίνησης κατά μήκος των συνόρων, να στηθούν φράγματα και τείχη και να επιτηρούνται τα σύνορα από μη επανδρωμένα αεροσκάφη!

Σύμφωνα με το BBC (16/5), ο απολογισμός της «λαθρομετανάστευσης» είναι ιδιάιτερα σκληρός: 1 εκατομμύριο συλληφθέντες και 500 νεκροί μέσα στο 2005. Γ' αυτό και η αμερικανική κυβέρνηση σκοπεύει να «λύσει» το πρόβλημα χτίζοντας θεόρατο φράκτη στα 1130 απ' τα 3200 χιλιόμετρα των συνόρων και να αυξήσει τους ελέγχους για να μην περνάει... κουνούπι απ' τα σύνορα. Ταυτόχρονα όμως υπάρχει και το καρότο, για όσους μετανάστες χρειάζονται στην αμερικανική κοινωνία για να κάνουν τις δουλειές που δεν θελουν να κάνουν οι Αμερικανοί, με το σχέδιο νόμου που επεξεργάζεται η Γερουσία για να δοθεί θιαγένεια σε όσους «παράνομους» μετανάστες εργάζονται στις ΗΠΑ για πάνω από πέντε χρόνια. Ομορφος κόσμος ηθικός, αγγελικά πλασμένος!

■ Γερμανία: Αντιδρούν στην επιβολή διδάκτρων

Χιλιάδες ήταν οι φοιτητές που κατέβηκαν στους δρόμους του Ντίσελντορφ την περασμένη Τρίτη, αντιδρώντας στην επιβολή διδάκτρων στα πανεπιστήμια του κρατιδίου Νορντχίεν Βεστφάλεν, όπως πληροφορήθηκαν απ' το ελληνικό Indymedia (η ειδηση θάρητηκε απ' τα ΜΜΕ). Δε μπορούμε να γνωρίζουμε πόση έκταση θα πάρουν αυτές οι διαδηλώσεις (ορισμένες εκτιμήσεις, όπως του μασούκού κόμματος MLPD, έκαναν λόγο για 10.000 διαδηλωτές, αναφέροντας ότι συμμετείχαν και εργαζόμενοι του διδακτικού προσωπικού), όμως το σήγουρο είναι ότι η Γαλλία άνοιξε το δρόμο στο φοιτητόκοσμο να διεκδικήσει το ελάχιστο, που είναι η δωρεάν πταίδεια, που συνθλίβεται από την κατάρρευση του πάλαι ποτέ «κράτους πρόνοιας».

Eπιδειξη άγριας καταστολής εφέρμοσαν οι μεξικανικές αρχές ενάντια στους αγρότες του Σαν Σαλβαδόρ Ατένκο, έναν από τους 125 Δήμους της Πολιτείας του Μεξικού που ανήκουν στο Ομοσπονδιακό Διαμέρισμα και πρόκειται για μια απ' τις πιο φτωχές περιοχές της χώρας. Η ειδηση μεταδόθηκε απ' το ελληνικό Indymedia (http://athens.indymedia.org/front.php?lang=el&article_id=500284) που αναφέρεται αναλυτικά στο χρονικό των γεγονότων.

Η ιστορία είναι πολιά και ξεκινά απ' το 2001, όταν η κυβέρνηση του Μεξικού αποφάσισε να απαλλοτριώσει τη γη των αγροτών για την κατασκευή αεροδρομίου. Η απόφαση της μεξικανικής κυβέρνησης έμεινε στα χαρτιά χάρη στην αντίσταση των αγροτών, οι οποίοι μετά από ένα χρονικό διάστημα σχημάτισαν το «Μέτωπο των Λαών για την Υπεράσπιση της Γης» (FPDT). Η κυβέρνηση όμως επανήλθη σε ένα χρονικό διάστημα που οι αγροτές την έκταση για να φτιαχτεί πολυκατάστημα αμερικανικής αλυ-

σιδας. Γ' αυτό και οι αγρότες βγήκαν ξανά στους δρόμους και στις 10 του περασμένου Απρίλη σημειώθηκαν συγκρούσεις με την αστυνομία, αγροτών που αρνήθηκαν να εγκαταλείψουν τα πόστα τους.

Οι συγκρούσεις ειντάθηκαν στις αρχές του Μάη (3/5), όταν μία ομάδα καλλιεργητών λουλουδιών απομακρύνονται με βίαιο τρόπο από την αστυνομία. Οι συγκρούσεις με τις αστυνομικές δυνάμεις γενικεύονται και οργανώνονται μπλόκα στην εθνική οδό. Πάνω από 1000 μπάτσοι συμμετέχουν στις συ-

κατοίκων. Αρχίζει ανελέτο πογκρόμ με συλλήψεις και άγριους ξυλοδαρμούς. Η αστυνομία καταλαμβάνει το Ατένκο και συλλαμβάνει πάνω από 200 άτομα (οι 189 απ' αυτούς μεταφέρονται στη φυλακή του Σαντιαγίτο, αρκετοί σε νοσοκομεία, δύο από τους ηγέτες του FPDT σε φυλακές υψηλής ασφαλείας κι έξι ένοι απελαύνονται παράνομα).

Ταυτόχρονα τα ΜΜΕ επιδίδονται στο γνωστό σπορ της τρομολογείας ζητώντας περισσότερη καταστολή. Σύμφωνα με το δημοσίευμα, οι διαδηλώσεις συνεχίστηκαν στις 5 Μάρτιο, με πορεία διαμαρτυρίας περίπου 5000 ατόμων με επικεφαλής τον Μάρκος. Δέκα μέρες μετά, ο ομοσπονδιακός δικαστής απογγέλει κατηγορίες σε 172 συλληφέντες (28 από αυτούς θα παραμείνουν στη φυλακή). Οι υπόλοιποι 144 αφήνονται προσωρινά ελεύθεροι με υπέρογκες εγγυήσεις και μόνο 17 χωρίς όρους. Οι αγρότες «κοστίζουν» λιγότερο απ' τα συμφέροντα μιας αμερικανικής εταιρίας.

ΚΟΝΤΡΑ

στινιακή κυβέρνηση, αποκαλύπτοντας ότι εκπαιδεύει Παλαιοτίνιους διπλωμάτες και παλαιοτίνιακά ιδρύματα, για να τους προετοιμάσει για το νέο παλαιοτίνιακό κράτος που θα ιδρυθεί στην πορεία των ειρηνευτικών συνυμπίου!

Ποιοι είναι αυτοί οι διπλωμάτες και τα ιδρύματα δεν είχαμε την αφέλεια ότι θα αποκαλύψει ο Ρώσος αξιωματούχος, αλλά σήμουρα δεν θα είναι κάποιοι τυχαίοι και άσχετοι με την παλαιοτίνιακή κυβέρνηση. Εποι αναβαθμίζεται η πολιτική επιρροή της Ρωσίας στην Παλαιοτίνη.

■ ...και μια περίεργη έκκληση

Τη στιγμή που οι πιέσεις συνεχίζονται απόλετης της πλευρές, εμφανίστηκε και μια επιστολή που συντάχθηκε στις 9 Μάη και υπογράφεται από πέντε κρατούμενους στις ιστορικές φυλακές: τον Μαρουάν Μπαργκούτι (τον δημοφιλή ηγέτη της Φατάχ που έχει καταδικαστεί σε πέντε φορές ισόβια), τον Αμπτέλ Χαλέκ (της Χαμάς), τον Μπασάμ Αλ-Σαντί (της Τζιχάντ), τον Μουσφαρά Μπαρντονέχ (του Δημοκρατικού Μετώπου για την Απελευθέρωση της Παλαιοτίνης) και τον Αμπτέλ Ραχίμ Μαλούχ (του Λαϊκού Μετώπου για την Απελευθέρωση της Παλαιοτίνης). Αποσπάσματα της επιστολής δημοσιεύτηκαν στην ιστοσελίδα αλληλεγγύης στον Μαρουάν Μπαργκούτι (<http://www.freebarghou-ti.org/>) στην οποία αναφέρεται ότι η επιστολή έγινε δεκτή με ικανοποίηση από τον πρόεδρο Αμπάς και τον πρωθυπουργό Χανίγια, που είχε ως αποδέκτες.

Σύμφωνα με την επιστολή αυτή, που κάνει έκκληση για ενότητα όλων των δυνάμεων της αντίστασης:

1. Η Χαμάς και η Τζιχάντ θα πρέπει να αναγνωρίσουν την Οργάνωση για την Απελευθέρωση της Παλαιοτίνης σαν το μόνο νόμιμο εκπρόσωπο του παλαιοτίνιακού λαού (πράγμα με το οποίο δε συμφωνούν οι δύο αυτές οργανώσεις).

2. Τίθεται σαν στόχος η εγκαθίδρυση παλαιοτίνιακού κράτους με πρωτεύουσα την Ιερουσαλήμ, αλλά μόνο στα εδάφη που κατακτήθηκαν το 1967, δηλαδή τη Δυτική Οχθη και τη Λωρίδα της Γάζας και εφόσον επιτραπεί να γυρίσουν πίσω όλοι οι πρόσφυγες.

3. Δίνεται ιδιαίτερη έμφαση στο δικαίωμα πραγματοποίησης επιθέσεων μόνο μέσα στα όρια της Δυτικής Οχθης και της Λωρίδας της Γάζας καλώντας μάλιστα στο σχηματισμό ενός «Παλαιοτίνιακο Μετώπου Αντίστασης» που θα συντονίζει τις επιθέσεις.

Απ' τη μεριά της η Χαμάς δεν σχολίασε -μέχρι τη στιγμή που γράφονται αυτές οι γραμμές- το περιεχόμενο της επιστολής, όμως σύμφωνα με το δημοσίευμα της ιστοσελίδας <http://www.freebarghou-ti.org/>, αξιωματούχοι της Χαμάς στη Λωρίδα της Γάζας εξέφρασαν αμφιβολίες για την υπογραφή του μέλους της, δηλώνοντας ότι η οργάνωση δεν είχε ενημερωθεί γι' αυτή την πρωτοβουλία. Αξιοπερίεργο όμως είναι ότι αυτή η επιστολή φαίνεται να συνυπογράφεται και από εκπρόσωπο της Τζιχάντ, η οποία συνεχίζει τις επιθέσεις της μέσα στο Ισραήλ, με την τελευταία επίθεση να χτυπά αγρόκτημα στο Βόρειο Ισραήλ (χρησιμοποιώντας μάλιστα και νέα βελτιωμένη ρουκέτα).

Πόσο βιώσιμο μπορεί να είναι ένα τέτοιο παλαιοτίνιακό κράτος, όταν εξακολουθεί να υπάρχει το Σιωνιστικό καθεστώς που με μπτετονένια τείχη και υπερεξοπλισμένο στρατό ορίζει την εξουσία του στην περιοχή; Οπως έχουν τα πράγματα, αν δεν ανατραπεί το σιωνιστικό καθεστώς στο Ισραήλ (δυστυχώς δεν φαίνεται να υπάρχουν υπολογίσιμες δυνάμεις μέσα στο Ισραήλ που να θέλουν αυτή την ανατροπή) και δεν σταματήσει ο ασφυκτικός έλεγχος της Παλαιοτίνης απ' αυτό, οποιαδήποτε προσπάθεια για ειρηνική επίλυση του παλαιοτίνιακού θα πέφτει στο κενό. Η αντίσταση του παλαιοτίνιακού λαού θα συνεχίζεται πάτε εντενόμενη και πάτε σε υποχώρηση, όμως δεν είναι δυνατό να σταματήσει.

Το περασμένο Σάββατο, 13 Μάη, στις 10.00 το βράδυ, αμερικάνικες και ιρακινές δυνάμεις εξαπέλυσαν σφρόδρη επίθεση σε αγροτική περιοχή κοντά στην πόλη Λατιφίγια, νότια της Βαγδάτης. Η επίθεση ξεκίνησε με συνεχή βομβαρδισμό από αμερικανικά ελικόπτερα των σπιτιών του χωριού, αναγκάζοντας τις οικογένειες να τραπούν σε φυγή στα γύρω χωράφια και να κρυφτούν στα αρδευτικά κανάλια για να σωθούν. Ομως οι Αμερικανοί δεν τους έκαναν τη χάρη. Εφτά αμερικανικά ελικόπτερα προσεγώθηκαν με αμερικανούς στρατιώτες, που καταδίωκαν τους τρομοκρατημένους χωρικούς και σκότωσαν επί τόπου 25. Συνέλαβαν επίσης 6, μεταξύ των οποίων 2 γυναίκες και 1 παιδί, ο πατέρας του οποίου σκότωθηκε κατά την επίθεση. Η επίθεση επαναλήφθηκε τα ξημερώματα της Δευτέρας, 15 Μάη, που κατέληξε σε πε-

ρισσότερες συλλήψεις και καταλήψεις σπιτιών, που χρησιμοποιούνται ως βάση για ελεύθερους σκοπευτές.

Το νέο φρικτό έγκλημα των Αμερικανών αποκάλυψε και κατήγγειλε ο Σύνδεσμος Μουσουλμάνων Ιληρικών.

Φυσικά, η αμερικανική εκδοχή των γεγονότων δεν έχει καμιά σχέση με την πραγματικότητα. Δύο ανακοινώσεις που εκδόθηκαν από τον αμερικανικό στρατό στις 15 του Μάη αναφέρουν ότι η περιοχή όπου έγιναν οι αεροπορικές και χερσαίες επιθέσεις χρησιμοποιείται ως βάση από

τον Ζαρκάου για επιθέσεις αυτοκτονίας και ότι κατά τη διάρκειά τους σκοτώθηκαν το Σάββατο, 13 Μαΐου, στη Λατιφίγια 25 και την Κυριακή, 14 Μαΐου, οικόμη 15 ώποτε προμοκράτες. Καμιά δεν αναφέρεται στον θάνατο αμάχων, παρά μόνο στον τραυματισμό απροσδιόριστου αριθμού γυναικών και παιδιών.

Στο μεταξύ, παραλλιγα με τη δολοφονική δράση των αποστασιμάτων θανάτου συνεχίζονται με αμερικανούς ρυθμό οι επιθέσεις της ιρακινής αντίστασης εναντίον εχθρικών ιρακινών και αμερικανικών στρατιωτών που έχουν σκοτωθεί στο Ιράκ είναι μέχρι στιγμής τουλάχιστον 2.450.

ψηφιακή αιώνια αμερικανικού ελικοπτέρου την περασμένη Κυριακή, 14 Μάη, νότια της Βαγδάτης, κατά τη διάρκεια ανταλλαγής πυρών με αντάρτες, με αποτέλεσμα το θάνατο του πληρώματος. Ο Μάιος εξελίσσεται από τους πιο πολύνεκρους μήνες για τον αμερικανικό στρατό καποχής, καθώς 44 αμερικανοί στρατιώτες είχαν χάσει τη ζωή τους μέχρι τις 16 του μήνα, δηλαδή 3 νεκροί κατά μέσο όρο την ημέρα, ενώ συνολικά ο αριθμός των αμερικανικών στρατιωτών που έχουν σκοτωθεί στο Ιράκ είναι μέχρι στιγμής τουλάχιστον 2.450.

■ Εκουαδόρ

Υπό κρατικό έλεγχο η Occidental Petroleum

Πριν προλάβει να καταλαγίασε η αναταραχή που προκάλεσε η απόφαση του βολιβιανού προέδρου Εβο Μοράλες να εθνικοποιήσει το φυσικό αέριο και το πετρέλαιο, ήρθε η απόφαση του προέδρου του Εκουαδόρ στην καναδική εταιρία EnCana, χωρίς την έγκριση της κυβέρνησης του Εκουαδόρ.

Η εξέλιξη αυτή προκάλεσε στην οργή του Λευκού Οίκου, που απάντησε με τη διακοπή των διαπραγματεύσεων με το Εκουαδόρ για τη συμφωνία ελεύθερου εμπορίου, οι οποίες βρίσκονταν στο τελικό στάδιο. Ωστόσο προβλήματα στη διαπραγματεύσεις είχαν προκύψει από τον πρεσβύτερο μήνα, όταν το Κογκρέσο του Εκουαδόρ ψήφισε ένα νόμο για τους υδρογονάνθρακες που προβλέπει ότι το 50% των κερδών των πετρελαϊκών εταιριών θα δίνεται στο κράτος όταν η αγορά πετρελαϊκού στην Εκουαδόρ ψήφισε ένα νόμο για τους υδρογονάνθρακες που προβλέπει ότι το 50% των κερδών των πετρελαϊκών εταιριών θα δίνεται στο κράτος όταν η ημιτημή του αργού πετρελαϊκού στη διεθνή αγορά θα ξεπερνά τις τιμές που έχουν καθοριστεί στις υπάρχουσες συμφωνίες, οι περισσότερες από τις οποίες έχουν κλειστεί στη δεκαετία του '90, όταν η τιμή του πετρελαϊκού ήταν πο-

λύ χαμηλότερη των σημερινών.

Παρόλο που η κυβέρνηση του Εκουαδόρ ξεκαθάρισε ότι η ακύρωση της συμφωνίας με την Occidental Petroleum δε σημαίνει εθνικοποίηση της πετρελαιοβιομηχανίας της χώρας, είναι βέβαιο ότι η απόφαση της επηρεάστηκε τόσο από το πολιτικό κλίμα που επικρατεί στις περισσότερες χώρες της Λατινικής Αμερικής όσο και από το ισχυρό λαϊκό κίνημα μέσα στη χώρα, ενα

από τα αιτήματα του οποίου ήταν η ακύρωση της συμφωνίας. Μεγάλο κομμάτι αυτού του κινήματος είναι οι ιθαγενείς, που αποτελούν το ένα τρίτο των 13 εκατομμυρίων του πληθυσμού και ζουν κατά 80% σε μεγάλη φτώχεια. Το κίνημα αυτό προκάλεσε την παραίτηση τριών πρεσβύτερων μέσα σε 7 χρόνια και 3 υπουργών Εσωτερικών σε λιγότερο από ένα χρόνο. Οι Ινδιάνοι ήταν ο βασικός κορμός του κινήματος που αντιτάχθηκε ενάντια στη συμφωνία ελεύθερου εμπορίου.

μετοχή της χώρας στη συμφωνία ελεύθερου εμπορίου την περασμένη Φλεβάρη και Μάρτη, προκαλώντας οικονομική ασφυξία στα αστικά κέντρα με τον αποκλεισμό των κεντρικών δρόμων της χώρας για ολόκληρες βδομάδες. Χρειάστηκε η επέμβαση του στρατού για να απελευθερωθούν οι δρόμοι από τα μπλόκα και η κήρυξη πέντε επαρχιών σε κατάσταση έκτακτης ανάγκης για να περιοριστούν οι διαδηλώσεις.

Περί του πρακτέου

Η αντιασφαλιστική επίθεση έχει ξεκινήσει από τώρα, γράφαμε στο προηγούμενο φύλλο μας και εστιάζαμε στην προετοιμαζόμενη αναθεώρηση του Κανονισμού Βαρέων και Ανθυγεινών Επαγγελμάτων (ΒΑΕ) του ΙΚΑ, σε τρόπο ώστε να αποχαρακτηριστεί πλειοψηφία των επαγγελμάτων που υπάγονται σ' αυτή την κατηγορία και να βρεθούν εκατοντάδες χιλιάδες εργάτες και εργάτριες με μια πενταεπί παράταση του εργάσιμου βίου τους.

Οσα μεσολάβησαν αυτή την εβδομάδα επιβεβαίωσαν αυτή την εκτίμηση. Ο υπουργός Εργασίας δήλωσε ότι η κυβέρνηση επιδιώκει συναινετική λύση, όμως σε κάθε περίπτωση θα νομοθετήσει, γιατί αυτή την υποχρέωση έχει από την κείμενη νομοθεσία. Πράγματι, ο τελευταίος αντιασφαλιστικός νόμος, γνωστός ως νόμος Ρέππα, προβλέπει τη σύσταση επιτροπής για την αναθεώρηση του κανονισμού ΒΑΕ. Το ΠΑΣΟΚ και στην τελευταία πρόταση 10 σημείων για το ασφαλιστικό, που δημοσιοποίησε προ δεκαπεντέρου, επαναφέρει το αίτημα για αναθεώρηση του κανονισμού ΒΑΕ, ενώ ζητά επιτακτικά την εφαρμογή της ισχύουσας νομοθεσίας και εγκαλεί την κυβέρνηση που δεν το έχει κάνει ακόμη!

Η συνδικαλιστική γραφειοκρατία της ΓΣΕΕ είχε συμφωνήσει στο νόμο Ρέππα. Δηλαδή και στην αναθεώρηση των ΒΑΕ. Πήρε μέρος στην πρώτη επιτροπή που συγκροτήθηκε, η οποία δεν κατέληξε πουθενά. Οχι ότι αναπτύχθηκαν διαφωνίες, αλλά επειδή θέλησε να πετάξει την καυτή πατάτα σε χέρια άλλων. Παλαιότερα (το 1992), ο εκπρόσωπος της ΓΣΕΕ σε μια παρόμοια επιτροπή, είχε συμφωνήσει σε σχέδιο για την κατάργηση των ΒΑΕ. Τελευταία, η ΓΣΕΕ δηλώνει ότι δεν θα δεχτεί τον αποχαρακτηρισμό επαγγελμάτων χωρίς επιστημονικές μελέτες. Τέτοιες μελέτες, όμως, έχουν γίνει από το Ελληνικό Ινστιτούτο Υγιεινής και Ασφάλειας της Εργασίας, στο οποίο συμμετέχει και η ΓΣΕΕ, κατέχοντας με στέλεχός της μια από τις δυο θέσεις αντιπροέδρων (στο αφιέρωμα που φιλοξενείται στις σελίδες 8-9 αυτού του φύλλου αποκαλύπτουμε όλα τα στοιχεία).

Ολα δείχνουν, λοιπόν, ότι υπάρχει ένα ενιαίο μέτωπο κυβέρνησης - αξιωματικής αντιπολίτευσης - καπιταλιστών - συνδικαλιστικής γραφειοκρατίας, που θεωρεί τα ΒΑΕ αναχρονιστικό θέσμο και επιδιώκει την αναθεώρηση του σχετικού κανονισμού. Διαφοροποιήσεις μεταξύ τους υπάρχουν, πιγάζουσες από τη διαφορετική θέση που το κάθε μέρος έχει στο σύστημα εξουσίας. Σημασία, όμως, έχει η καταρχήν συμφωνία τους. Εποικιά και αρχίσει να ξηλώνεται το πουλόβερ, είναι ζήτημα χρόνου πότε θα ξηλώθει ολόκληρο.

Φτάνουμε, λοιπόν, στο περί του πρακτέου ερώτημα: Ποιος θα υπερασπιστεί τα εργατικά συμφέροντα, όταν και η συνδικαλιστική γραφειοκρατία συμμετέχει στο «μαύρο μέτωπο»; Είναι φανερό ότι (τουλάχιστον) σ' αυτό το ζήτημα «αναθέσεις» δεν υπάρχουν. Πρέπει από τώρα στους χώρους δουλειάς να ξεκινήσουν συζητήσεις και ζυμώσεις για την οργάνωση της ταξικής άμυνας.

Ρέει συνέχεια το σήμα των παιδιών της Παλαιοστίνης. Και μεις εδώ, στη χώρα των Μακάρων, ετοιμαζόμαστε να καταγγελούμε τον επόμενο που θα ζωστεί με εκρηκτικά και θα αναπναχτεί στην καρδιά του λαραγή.

■ Ελληναράδες

Πρώτα ήταν οι δεξιοί Ελληναράδες, που αντέδρασαν στο διορισμό της Γκιουλμπεγιάς Καραχασάν ως υποψήφιας υπερομάρχη του ΠΑΣΟΚ. Υστερά ήρθαν οι Πασόκοι Ελληναράδες που ανακάλυψαν τον εδνικό εχδρό στο πρόσωπο του κυβερνητικού βουλευτή Αχμέτ Ιλχάν. Με την ίδια ακριβώς επιχειρηματολογία. Με την ίδια «τσιμενταρισμένη» άποψη, που αρνείται στη μειονότητα της Θράκης το δικαίωμα στον εδνικό αυτοπροσδιορισμό και σε όσα δικαιώματα απορρέουν απ' αυτόν. Αποδείχτηκε έτσι περίτρανα ότι και σ' αυτό το δέμα υπάρχει απόλυτη ταυτότητα απόψεων ανάμεσα στα δυο μεγάλα κόμματα εξουσίας.

■ Κοκκινομπλέ

Στη χορεία των Ελληναράδων, που εγκαλούν την κυβέρνηση για τη στάση του νεοδημοκράτη βουλευτή Αχμέτ Ιλχάν και οι άνδρωποι του Περισσού. Με πιο προσεκτικούς τόνους, αλλά στην ίδια κατεύθυνση: Άκους εκεί κυβερνητικός βουλευτής να χαρακτηρίζει τη μειονότητα «τουρκική» και η κυβέρνηση να «προσπαθεί να υποβαθμίσει το ζήτημα».

■ Παραμύθιασμα

Στιχομυδία μεταξύ δημοσιογράφου και του υπουργού Εργασίας Τσιτουρίδη:

Δημοσιογράφος: Οι προτάσεις των στελεχών για σύνταξη στα 67 πώς τη βλέπετε;

Σ. Τσιτουρίδης: Δεν βρίσκεται στον κυβερνητικό προγραμματισμό η συζήτηση τέτοιων προτάσεων. Εκπιμούμε ότι το όριο ηλικίας στη χώρα είναι αρκετά υψηλά σε σχέση με όλα τα άλλα όρια των Ευρωπαϊκών κρατών. Άρα δεν είναι μέσα στις κυβερνητικές προδέσεις η αύξηση ορίων ηλικίας, η αύξηση εισφορών και μείωση των συντάξεων.

Την τέχνη του παραμυθιάσματος φαίνεται πως την έχει μάθει καλύτερα από τον προκάτοχό του ο Τσιτουρίδης. Εφόσον στόχος της κυβέρνησης είναι να κερδίσει τις επόμενες εκλογές, χωρίς στο μεταξύ να προχωρήσει σε συνολική αντιασφαλιστική ανατροπή, ο υπουργός Εργασίας έχει αποφασίσει να μην απαντά στο ίδιος σιβυλλικά, τροφοδοτώντας έτσι την αντιπολιτευτική προπαγάνδα, αλλά να δίνει ψεύ-

τικές υποσχέσεις. Εποικιάσεις, και την κυβέρνηση αφίνει στο απιρόβλητο και το ΠΑΣΟΚ εκδέτει, αφού κορυφαία στέλχη της αξιωματικής αντιπολίτευσης έχουν βάλει ευδέως δέμα αινίησης των ορίων ηλικίας, ενώ και στις δέσεις που παρουσίασε ο Γιωργάκης το ζήτημα αυτό τίθεται ευμένως πλην σαφώς.

■ Παπαριές με νόημα

Γιωργάκης Παπανδρέου: «Τα προβλήματα που απειλούν το ασφαλιστικό μας σύστημα είναι πολλά. Η γήρανση του πληθυσμού και η μείωση των γεννήσεων». Ας πάρουμε τοις μετρητοίς τα λόγια του αρχιγούλη και ας ρωτήσουμε: Γιατί η μείωση των γεννήσεων αποτελεί πρόβλημα για το ασφαλιστικό σύστημα; Μήπως γιατί δεν υπάρχει προσφορά νεανικής εργατικής δύναμης; Πώς γίνεται όμως και κάνει δρασύ η ανεργία των νέων, σημειώνοντας ένα από τα ψηλότερα ποσοστά στην Ευρώπη; Γιατί δεν απορροφούνται από την αγορά εργασίας οι νέοι; Επομένως, αν είχαμε αύξηση των γεννήσεων, το αποτέλεσμα θα ήταν η αύξηση της ανεργίας των νέων και όχι αύξηση των εσόδων της κοινωνικής ασφαλίσης.

Πάμε και στο άλλο σκέλος. Πρόβλημα η γήρανση του πληθυσμού! Πρόβλημα το ότι οι άνδρωποι ζουν περισσότερο σε σχέση με το παρελθόν, άρα συνολικά απορροφούν περισσότερα κονδύλια για τη σύνταξη τους! Ας δεχτούμε ότι λογιστικά είναι πρόβλημα. Κοινωνικά

είναι; Αν όχι, γιατί το συζητούν ως πρόβλημα; Η απάντηση είναι προφανής: για να δημιουργήσουν το κατάλληλο κλίμα για την αύξηση των ορίων ηλικίας. Ξεκινώντας σε πρώτη φάση από τον αποχαρακτηρισμό των περισσότερων επαγγελμάτων που είναι στα Βαρέα και Ανδυγεινά και περνώντας σε δεύτερη φάση στη γενική αύξηση (στα 67 είπε ο οικονομικός

■ Υπάνθρωποι

Ηρδε στην Ελλάδα από την Απω Ανατολή και καδάριζε τζάμια σε μια διασταύρωση στη Νίκαια, για να βγάλει τον επιούσιο. Δεν ήταν φαίνεται η... τυχερή του μέρα. Ήταν μια μέρα που διαμόρται για όλη του τη ζωή. Οχι για τις βρισιές από οδηγούς και επιβάτες αυτοκινήτων, αυτές τις έχει συνηδίσει, τις δεωρεί μέρος της δουλειάς. Η αυτοχία του ήταν ότι διασταύρωση με τρεις μπάτσους που διψύουσαν για αίμα. Κι επειδή δε μπορούσαν να πλακώσουν κάποιον από τους διερχόμενους έλληνες πολίτες, δήκηκαν τη λύση στο πρόσωπο του άτυχου μετανάστη. Χωρίς να προγηγηδεί τίποτα, όπως κατήγγειλαν αυτόπτες μάρτυρες, έπεσαν πάνω του οι άρχισαν να τον χτυπούν. Επεσε κάτω, το κεφάλι του χτύπησε στο πεζοδρόμιο, συνέχισαν να τον κλωτσάνε. Δεν σταμάτησαν ούτε όταν οι περαστικοί άρχισαν να φωνάζουν «αίσχος» και «ντροπή». Αιμόφυρτο και ημιλιπόδυμο τον πέταξαν σ' ένα περιπολικό και τον μετέφεραν στο Τμήμα, όπου διαπιστώθηκε ότι έπρεπε να μεταφερθεί στο νοσοκομείο. Εκεί του έκαναν αντιπετανικό όρο και του χορήγησαν παυσίπονα, γιατί πονούσε σε όλο του το σώμα. Στο βιβλίο συμβάντων του Τμήματος το περιστατικό καταγράφηκε ως «προσαγωγή υπόπου από το Μπαγκλαντές, που κινούνταν υπόπτως στην περιοχή». Ο δε διοικητής του Τμήματος δήλωσε στη βουλευτίνα του Περισσού Β. Νικολαΐδου, ότι «θα διερευνήσει το περιστατικό»!

σύμβουλος του αρχηγού Ηρ. Πολεμαρχάκις).

■ Συναινέσεις

Να αλλάξει το εκλογικό σύστημα επί το γερμανικότερον, ώστε να επιτρέπει σχηματισμό συμμαχικών κυβερνήσεων, προτείνει ο Θ. Πάγκαλος. Υπερδεμετίζει ο Ν. Κακλαμάνης και δείχνει το παράδειγμα της Γερμανίας με τη συγκυβέρνηση σοσιαλδημοκρατών - χριστιανοδημοκρατών. Ποιος είπε ότι άβυσσος χωρίζει τις πολιτικές ΝΔ και ΠΑΣΟΚ;

■ Για φτύσιμο

Καμιά φορά δεν ξέρεις αν πρέπει να αγανακτήσεις ή να γελάσεις. Αυτή την αρμχανία αισθανθήκαμε όταν πληροφορθήκαμε για τη «συνάντηση εργασίας της Εκτελεστικής Επιτροπής της Γ.Σ.Ε.Ε. με πενταμελή Αντιπροσωπεία της Πανκινεζικής Συνομοσπονδίας Συνδικάτων (ACFTU), η οποία εκπροσωπεί 100.000.000 μέλη». Σ' αυτή τη συνάντηση, λοιπόν, ο Πολυζωγόπουλος «αναφέρθηκε στα προβλήματα που αντιμετωπίζουν οι Έλληνες και μετανάστες εργαζόμενοι στη χώρα μας, καθώς και στην ριζική αλλαγή των εργασιακών σχέσεων στα πλαίσια της Παγκοσμιοποίησης της οικονομίας και του εμπορίου», ο δε «Mr. Dongli, Διευδυντής της Ελεγκτικής Επιτροπής της ACFTU, αφού ευχαρίστησε για την φιλοξενία τον Πρόεδρο της Συνομοσπονδίας, μίλησε για την δυναμική οικονομική ανάπτυξη και τις ραγδαίες αλλαγές στις εργασιακές σχέσεις της χώρας του». Παρακάτω το Δελτίο Τύπου της ΓΣΕΕ αναφέρει: «Η φτηνή και ανασφάλιστη εργασία είναι κανόνας για τους κινέζους εργάτες παρόλο τους υψηλούς δείκτες της οικονομίας και την χαμηλή ανεργία στη χώρα», αλλά δεν διευκρίνιζε αν αυτά τα είπε ο κινέζος μεγαλοπαράγοντας (πράγμα που το δεωρούμε απίθανο) ή αποτελούν πονηρή προσθήκη του δημοσιογράφου που συντάσσει τα Δελτία Τύπου της ΓΣΕΕ, για να γλιτώσουν το κράξιμο.

ΥΓ: Εκείνο που δεν μάθαμε είναι αν στη συνάντηση παρευρέθηκε και ο «σύντροφος Μαυρίκος», όχι ως μέλος της ΕΕ της ΓΣΕΕ αλλά σε ένδειξη αλληλεγγύης προς τον «κινέζο σύντροφο».

■ Συνδικαλισμός των εργολάβων

«Το ζήτημα του μεροκάματου [σ.σ. των οικοδόμων] δεν ανοίγεται εύκολα και πιστεύουμε ότι έχει να κάνει με το γεγονός ότι στις διοικήσεις πλειοψηφούν οι εργολάβοι».

Αν προς στιγμή κάνατε τη σκέψη ότι τα παραπάνω ειπώθηκαν από κάποιον συνδικαλιστή που αντιπολιτεύεται την πλειοψηφία που διοικεί τον οικοδομικό συνδικαλισμό, διώξτε τη γρήγορα. Τα παραπάνω περιλαμβάνονται στην εισήγηση της Διοίκησης της Ομοσπονδίας Οικοδόμων προς το Γενικό Συμβούλιο της Ομοσπονδίας και την αλιεύσαμε από το τελευταίο φύλλο της «Πλαισιοδομικής», της εφημερίδας της Ομοσπονδίας. Μάλιστα, το σχετικό απόσπασμα, είναι τονισμένο, βρίσκεται μέσα σε πλαίσιο υπό τον υπότιτλο: «Ποια εμπειρία βγαίνει μέχρι σήμερα».

Τι να τους κάνουμε τους μάρτυρες, όταν έχουμε μια τόσο κυνική ομολογία; Δε μπορούν ν' ανοίξουν το ζήτημα του μεροκάματου -λένε- γιατί στις διοικήσεις των οικοδομικών σωματείων πλειοψηφούν οι εργολάβοι, οι οποίοι βέβαια δε θέλουν ν' ακούνε για αυξήσεις στο μεροκάματο! Τι σόι συνδικαλισμός είν' αυτός, που ενώνει εργάτες και αφεντικά, οικοδόμους και εργολάβους και μάλιστα δίνει στους δεύτερους την πλειοψηφία στις διοικήσεις των σωματείων; Και ποιος τους έχει εκλέξει όλους αυτούς τους εργολάβους; Το ΠΑΜΕ και το... τιμημένο ΚΚΕ, βέβαια, που έχει τη συντριπτική πλειοψηφία και ελέγχει απόλυτα τον οικοδομικό συνδικαλισμό. Κι ύστερα, έχουν το δράσος να καταγγέλλουν την πλειοψηφία της ΓΣΕΕ που ξεπούλησε την Εθνική Γενική Συλλογική Σύμβαση.

ΥΓ: Θυμηδείτε ότι, όταν υπογράφηκε η ΕΓΣΣΕ από την ξεπούλημένη πλειοψηφία της ΓΣΕΕ, στην εφημερίδα μας δημοσιεύσαμε ένα άρθρο που απευδυνόταν στο ΠΑΜΕ στο πνεύμα του «δεν δικαιούστε για να ομιλείτε». Το άρθρο εκείνο έφερνε ως παράδειγμα τις Συλλογικές Συμβάσεις που υπογράφουν εδώ και χρόνια τα στελέχη του ΠΑΜΕ για τους οικοδόμους. Συμβάσεις εξίσου εξευτελιστικές μ' αυτές που υπογράφει η ΓΣΕΕ. Εμείς πάντοτε γνωρίζαμε το λόγο για τον οποίο ουδέποτε έδωσαν σημασία, ουδέποτε αγωνίστηκαν για το μεροκάματο των οικοδόμων, αλλά άφηναν την πιάτσα να το ρυθμίζει «ελεύθερα». Τώρα, το παραδέχονται και οι ίδιοι κι αυτό έχει ξεχωριστή σημασία. Ας πάψουν, λοιπόν, να μιλούν για ταξικό συνδικαλισμό.

Ο Γ. Αλογοσκούφης και η κυβέρνηση του, που προκειμένου να δικαιολογήσουν τη νέα αντιασφαλιστική επίθεση επικαλούνται το μεγάλο αναλογιστικό έλλειμμα (το ανεβάζουν, μάλιστα, στο αστρονομικό ύψος των 400 δισ. ευρώ ή 136,3 τρισ. δρχ.) και τη γήρανση του πληθυσμού, δεν πρωτοτυπούν. Τα ίδια επιχειρήματα χρησιμοποιούσαν και άλλες οι προηγούμενες κυβερνήσεις, δεξιές και σοσιαλδημοκρατικές, προκειμένου να δικαιολογήσουν την αφαίρεση ασφαλιστικών δικαιωμάτων με την ψήφιση αντιασφαλιστικών νόμων, όπως για παράδειγμα ο 1902/1990, ο 2084/1992 και ο πρόσφατος 3029/2002.

Η μείζων αντιπολίτευση, δηλαδή το ΠΑΣΟΚ, από τη μια εγκαλεί την κυβέρνηση της ΝΔ ότι δεν εφαρμόζει τον αντιασφαλιστικό νόμο Ρέππηα και από την άλλη δέχτηκε να συμμετάσχει στο διάλογο, ξεχνώντας τόσο εύκολα τις διαβεβαιώσεις που έδινε στους εργαζόμενους το 2002, ως κυβέρνηση τότε, ότι το ΙΚΑ με το 1% του ΑΕΠ που θα πάρει επιστίσιας από τον κρατικό προϋπολογισμό, θα δημιουργήσει ισχυρά αποθεματικά και θα μπορεί έτσι να καλύπτει για 30

πρώτη φορά στις αρχές του 1990 μέσα από τις στήλες του περιοδικού ΜΑΡΞΙΣΤΙΚΗ ΛΕΝΙΝΙΣΤΙΚΗ ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΗ. Από τότε και μέχρι σήμερα, μέσα από την εφημερίδα ΟΧΤΩΒΡΗΣ και στη συνέχεια μέσα από την ΚΟΝΤΡΑ επινολάβαμε άπειρες φορές, πότε συνοπτικά και πότε αναλυτικά, τη θέση μας αυτή. Τώρα όμως, που η κυβέρνηση της ΝΔ κινδυνολογεί με τα μεγάλα αναλογιστικά ελείμματα και που εκτός των άλλων επιδιώκει να φέρει τους εργαζόμενους σε θέση απολογιστική, εκτιμούμε ότι είναι ανάγκη από εδώ και πέρα και για όσο καιρό θα διαρκέσει ο περιβόητος αυτός διάλογος, να βγούμε επιθετικά, επαναλαμβάνοντας αναλυτικά τη θέση μας γιατί δεν πρέπει οι εργάτες και άλλα τα μισθωτά και εκμετάλλευμα στρώματα να πληρώνουν εισφορές στα ασφαλιστικά ταμεία.

Εμείς δεν ισχυριστήκαμε ποτέ, ότι τη θέση να μην πληρώνουν οι εργαζόμενοι εισφορές στα ασφαλιστικά ταμεία για να παίρνουν σύνταξη και για να έχουν ιστοροφαρμακευτική περιθαλψη, την ανακαλύψαμε μόνο μας. Από την πρώτη στιγμή ίσα-ίσα αναφέραμε,

φορά τημίατά της. Αυτή την παραπανίσια αξία ο Κ. Μαρξ την ονόμασε υπεραξία. Η βουλιμία των καπιταλιστών είναι να αυξάνουν την μάζα της υπεραξίας είτε με την παραταση της εργάσιμης μέρας είτε με την εντατικοποίηση της εργασίας είτε και με τα δύο ταυτόχρονα. Αποτέλεσμα όλων αυτών είναι να πέφτει κι άλλο η αξία της εργατικής δύναμης.

Αυτή δεν είναι η μοναδική ληστεία που υφίστανται οι εργάτες από τους κεφαλαιοκράτες. Με την έμμεση φορολογία γίνεται μια δεύτερη διανομή του εθνικού εισοδήματος σε βάρος των εργατών και σε όφελος των κεφαλαιοκρατών. Αυτή είναι η δεύτερη μεγάλη ληστεία σε βάρος της εργατικής τάξης.

Να για ποιος λόγους εμείς υιοθετήσαμε και προβάλλουμε το αίτημα να πληρώνουν μόνο οι καπιταλιστές και το κράτος τις δαπάνες για την κοινωνική ασφάλιση. Διαφορετικά, θα κάναμε χαρακίρι σαν κομμουνιστές και θα καθαγάζαμε την εκμετάλλευση αν-

Αυτοί που μας χρώσταγαν γυρεύουν και το βόδι

χρόνια τις χρηματοδοτικές του ανάγκες.

Οι άλλες δύο αντιπολιτεύμενες αστικές πολιτικές δυνάμεις, ο ΣΥΝ και η ΠΕΡΙΣΣΟΣ ΑΕ αρνήθηκαν να πάρουν μέρος στο διάλογο για το ασφαλιστικό, που έκεινης στα πλαίσια της κοινής συνεδρίασης των δύο συναρμόδιων επιτροπών. Τη ζημιά την έκαναν, όμως, στις αρχές της δεκαετίας του '90, όταν ως ενιαίος ΣΥΝ τότε πρωτοστάτησαν στην προβολή του αιτήματος της τριμερούς χρηματοδότησης (κράτος, εργοδότες, εργαζόμενοι). Φέρουν λοιπόν μεγάλη πολιτική ευθύνη έναντι των εργαζόμενων από τη στιγμή που συνέβαλαν καταλυτικά στο να υιοθετηθεί το αιτήμα αυτό από τη ΓΣΕΕ και τις άλλες αστογραφειοκρατικές συνδικαλιστικές οργανώσεις. Στις αρχές της δεκαετίας του 2000 η γησεία της ΠΕΡΙΣΣΟΣ ΑΕ αναγκάστηκε να απρόφερε τη θέση για τριμερή χρηματοδότηση και κατά καρπό την πούληση του προϊόντος-εμπορεύματος και όχι κατά το στάδιο της παραγωγής. Ισχυρίζονται ακόμη, ότι ο εργάτης αμείβεται για την εργασία που προσφέρει. Ο Κ. Μαρξ αντέκρουσε τις θεωρίες των αστών οικονομολόγων και απέδειξε πού παράγεται ο πλούτος της κοινωνίας και ποιοι τον καρπώνονται. Οι καπιταλιστές βιομήχανοι έχουν διπλή ιδιότητα: Από τη μια είναι πουλητές των προϊόντων τους και από την άλλη είναι αγοραστές των απαραίτητων για την παραγωγική διαδικασία προϊόντων-εμπορευμάτων. Αν οι καπιταλιστές ως πουλητές έβγαζαν το κέρδος τους κατά την πούληση των προϊόντω

■ Το ΠΑΣΟΚ επιμένει αντεργατικά

Πρώτος βγήκε στο μείντανι ο στενός συνεργάτης και σύμβουλος επί των Οικονομικών του Γ. Παπαδρέου, Ήρ. Πολεμαρχάκης, που μίλησε για «παράταση του εργάσιμου βίου». Ακολούθησε ο Άλ. Παπαδόπουλος που ζήτησε να μην υπάρχει καμιά συνταξιοδότηση πριν από τα 60 χρόνια. Και το μπαράζ συνεχίζεται.

Ο συντονιστής του ΠΑΣΟΚ για θέματα εξωτερικής πολιτικής Μ. Χρυσοχοΐδης με συνέντευξή του στα «ΝΕΑ», επιχειρεί δήθεν να διαφροτοιηθεί από τη θέση του Άλ. Παπαδόπουλου. Και τι προτείνει; Να απελευθερωθούν τα όρια συνταξιοδότησης! «Πιστεύω ότι η ίδια η εποχή, τα τεχνολογικά και ιατρικά επιτεύγματα επιβάλλουν στο σύγχρονο κοινωνικό κράτος να αναθεωρήσει την αντίληψή του για την εργασία και να μη θέτει στους πολίτες όρια στην ηλικία συνταξιοδότησης ούτε προς τα πάνω ούτε βεβαιώς προς τα κάτω!»

Το να μην υπάρχουν όρια προς τα κάτω είναι, βέβαια, αστείο. Ούτε έγινε ούτε μπορεί να γίνει κάτι τέτοιο και ο Χρυσοχοΐδης το ξέρει πολύ καλά. Αυτή η αναφορά είναι απλά το τυρί που δολώνει τη φάκα. Η κατάργηση των πάνω ορίων είναι το ζητούμενο και σ' αυτό αναφέρονται όλα αυτά τα περί τεχνολογικών και ιατρικών επιτευγμάτων. Αυτά τα επιτεύγματα επιτέρησαν στον άνθρωπο να ζει περισσότερο, όρα γιατί να του βάλουμε όριο ηλικίας; Αυτό λέει ο Χρυσοχοΐδης. Και πώς μπορεί να επιτευχθεί αυτό, αφού εθελοντικά αποκλείεται κανείς να δουλέψει μέχρι τα βαθιά γεράματα; Εξευτελίζοντας ακόμα περισσότερο τη σύνταξη και δίνοντας κάτι παραπάνω μόνο μετά από παράταση του εργάσιμου βίου και πάνω από τα 65.

Και για να μη μείνει καμιά αφιβολία ότι όλα αυτά δεν αποτελούν προσωπικές αποκλίσεις κάποιων στελεχών, ακολούθησε ο βουλευτής Γ. Φλωριδης με συνέντευξή του στο «Βήμα», στην οποία τόνισε ότι η πρόταση του Άλ. Παπαδόπουλου κινείται «στις ρυθμίσεις και προβλέψεις του νόμου Ρέπτη». Ιδιύ απόσπασμα χαρακτηριστικό: «Με εντυπωσίας δυσάρεστα το γεγονός ότι, ενώ όλες οι ρυθμίσεις των κυβερνήσεων του ΠΑΣΟΚ ήταν προς την κατεύθυνση της εξυγίανσης και του ορθολογισμού του ασφαλιστικού συστήματος, βρέθηκαν κάποιοι να κάνουν τόση φασαρία για την πρόταση του κ. Παπαδόπουλου που, επαναλαμβάνω, εκινείτο στην ίδια λογική και μας υπενθύμισε ότι πρέπει να επιμείνουμε στην εφαρμογή τους».

Στην κλίνη του Προκρούστη

Μια θαυμαστή συναίνεση διαμορφώθηκε στη Βουλή την περασμένη εβδομάδα, στη διάρκεια της κοινής συνεδρίασης δύο Επιτροπών με θέμα το Ασφαλιστικό. ΝΔ και ΠΑΣΟΚ συμφώνησαν ότι πρέπει άμεσα να εφαρμοστεί η ισχύουσα νομοθεσία και να γίνουν αναλογιστικές μελέτες, ώστε στην επόμενη βουλευτική περίοδο να προωθηθεί και μια (ακόμη) συνολική λύση του Ασφαλιστικού.

Εφαρμογή της ισχύουσας νομοθεσίας σημαίνει πρωτίστως ένα πρόγραμμα: αναθεώρηση του καθεστώτος των Βαρέων και Ανθυγειενών Επαγγελμάτων του ΙΚΑ, όπως προβλέπει ο νόμος Ρέπτη. Αυτό θα προωθηθεί δίμεσα με τη δημιουργία της Επιτροπής που προβλέπει ο νόμος Ρέπτη, όπως δήλωσε και πάλι ο υπουργός Εργασίας Σ. Τσιτουρίδης, στην άτυπη συζήτηση που είχε με τους διαπιστευμένους συντάκτες την Παρασκευή 12 Μάη. Απαντώντας σε ερώτηση της «Κ» ο Τσιτουρίδης είπε πως επιθυμία της κυβέρνησης είναι να βρεθεί συναντεκτική λύση. Αν όμως οι άλλοι δεν αναλάβουν τις ευθύνες τους, η κυβέρνηση θα προχωρήσει μόνη της.

Υπάρχει έστω και ένας εχέφων άνθρωπος που να πιστεύει ότι είναι δυνατόν η αναθεώρηση του κανονισμού ΒΑΕ να έχει ως αντικείμενο της την ένταξη και άλλων επαγγελμάτων στα ΒΑΕ, δηλαδή τη διεύρυνση του καθεστώτος της συνταξιοδότησης 5 χρόνια πριν τα γενικά όρια συνταξιοδότησης του ΙΚΑ; Στόχος κάθε ασφαλιστικής μεταρρύθμισης εδώ και χρόνια είναι η αφαίρεση ασφαλιστικών κατακτήσεων και όχι η διεύρυνση τους. Είναι ιδίου φαεινότερον, λοιπόν, ότι η αναθεώρηση του κανονισμού ΒΑΕ θα γίνει στην κατεύθυνση της απένταξης της πλειοψηφίας των επαγγελμάτων που ανήκουν στα ΒΑΕ.

■ Επιστήμη του ψεύδους

Στην πλειοψηφία των εργαζόμενων επικρατεί η εντύπωση ότι αυτό το θέμα κάπου έχει ξεχαστεί, ότι κανένας δεν ασχολείται μαζί του. Οπως θα δούμε παρακάτω, όμως, από την πλευρά του κράτους έχει γίνει σημαντική προετοιμασία, με την κάλυψη (αν όχι τη σύμπραξη) της συνδικαλιστικής γραφειοκρατίας, που κρατά τους εργαζόμενους ανενημέρωτους, έτσι που ο αιφνιδιασμός τους την κρίσιμη ώρα να είναι απόλυτος.

Στο πρώτο για το 2006 τεύχος του περιοδικού «Γηγενή και Ασφάλεια της Εργασίας», τρί-

μηνιαίας έκδοσης του Ελληνικού Ινστιτούτου Υγεινής και Ασφαλείας της Εργασίας (ΕΛΙΝΥΑΕ), φιλοξενείται άρθρο του Δρος Θεοδώρου Μπάζα με τίτλο «Αποσαφήνιση της έννοιας των «βαρέων και ανθυγειενών επαγγελμάτων»». Το συμπέρασμα του κ. Μπάζα από επιστημονική άποψη είναι για τα μπάζα, πρακτικά πολιτικά, όμως, έχει ιδιαίτερη σημασία:

«Εν κατακλειδί, επισημαίνεται ότι, εάν στον κατάλογο των «βαρέων και ανθυγειενών επαγγελμάτων» προστίθενται και άλλα επαγγελμάτα, που στην πραγματικότητα δεν είναι ανθυγεινά ή ανασφαλή, ενώ, παράλληλα, δεν αφαιρούνται από αυτόν επαγγελμάτα που έγιναν υγεινά και ασφαλή, θα συντρείται σε ορισμένους εργοδότες και εργαζόμενους η εσφαλμένη αντίληψη, ότι οι συνθήκες εργασίας, γενικά, δεν περιορύννεται στην παραπάνω».

Ο κ. Μπάζας αισφαλώς γνωρίζει ότι νέα επαγγελμάτα δεν εντάσσονται στα ΒΑΕ εδώ και μια εικοσαετία (από το 1985 έχουν να λειτουργήσουν οι σχετικές επιτροπές κρίσης). Επομένως η συζήτηση γίνεται μόνο για την απένταξη. Για να το γλυκάνει, όμως, και να εμφανιστεί ως αντικείμενος επιστήμονας υπεράνω τάξεων, βάζει και τις δύο εκδοχές. Όσο για το επιχείρημα, ότι θα περάσει σε «ορισμένους εργοδότες» (για τους εργαζόμενους κακώς γίνεται λόγος, αφού δεν είναι αυτοί που αποφασίζουν), ότι τίποτα δε μπορεί ν' αλλάξει, είναι το παμπάλαιο επιχείρημα

όλων των μπάζων που υπηρετούν την κεφαλαιοκρατία. Οι καπιταλιστές έρουν πολύ καλά ότι παντού μπορούν να βελτιωθούν οι συνθήκες εργασίας. Ξέρουν, όμως, πολύ καλύτερα ότι αυτό κοστίζει, γι' αυτό και όσο τους παίρνει αποφεύγοντας να το κάνουν. Οι καπιταλιστές έρουν εξίσου καλά ότι οι πιο σύγχρονες μηχανές έχουν ιμίζουν και εξαντλούν περισσότερο σε σχέση με το παρελθόν, σωματικά και πνευματικά, τον εργάτη και πως ελάφρυνση της δουλειάς θα μπορούσε να επελ-

πτωτική τάση του ποσοστού του κέρδους, που εντείνεται με την εισαγωγή σύγχρονων, πιο οικριών μηχανών. Γι' αυτό και αντιτίθενται σε κάθε ξαλόγρωμα της δουλειάς. Γι' αυτό και μηχανεύονται τρόπους για τη συνεχή εντατικοποίησή της, αδιαφορώντας για τις συνέπειες αυτής της εξελίξης στην υγεία των εργατών, στη γρήγορη φθορά τους. Συνειδητά τους καταδικάζουν σε αργό θάνατο.

Για τον Δρα Μπάζα, όμως, αυτά αποτελούν «άγνωστη

(σ.σ. είναι και θραυσός ο Δρ Μπάζας, αφού φτάνει να επικαλείται την κοινή πείρα), σε πολλά «ανθυγεινά» επαγγελμάτα οι πραγματικές συνθήκες εργασίας έπαυσαν πλέον να είναι ανθυγεινές».

Αντιπρόεδρος του ΔΣ του ΕΛΙΝΥΑΕ, εκπροσωπών τη ΓΣΕΕ, είναι ο κ. Ανδρέας Κολλάς. Θα περιμένωμε, λοιπόν, κάποια αντίδραση εκ μέρους της κορυφαίας συνδικαλιστικής οργάνωσης, όταν σε ένα περιοδικό το οποίο συνεκδίδει δημοσιεύονται τέτοιες απόψεις. Αν όχι στο ίδιο τεύχος (γιατί μπορεί να μη πήραν είδηση το άρθρο), τουλάχιστον στο επόμενο. Οπως πληροφορηθήκαμε, όμως, από το περιοδικό, στο δεύτερο τεύχος που θα κυκλοφορήσει εντός των ημερών δεν υπάρχει κανένας αντίλογος από πλευράς ΓΣΕΕ. Κι αυτό λέει πολλά. Πάρα πολλά.

■ Ετοιμες μελέτες

Ακόμα πιο πολλά, όμως, λέει το γεγονός της μη αντίδρασης της ΓΣΕΕ στην πραγματοποίηση μελετών από το ΕΛΙΝΥΑΕ που αφορούν την επαγγελματική αντίπολη στην προβλήματα που προβλέπεται από την οπεύθυνη στάση κάποιας προτάσεις για το Σύστημα Κοινωνικής Ασφαλίσης. Αποτελεί μια ένδειξη ότι έχουν γίνει κατανοητά από τα στελέχη της τα μεγάλα προβλήματα που υφίστανται».

■ Αυτή είναι συναίνεση

«Με σταθερότητα και χωρίς αιφνιδιασμούς έχουμε πετύχει να διαμορφώσουμε ένα κοινό πλαίσιο συζήτησης και συναίνεσης. Διότι η αντιπολίτευση δείχνει να συμφωνεί ότι είναι επιτακτική η ανάγκη επιλυσης των προβλημάτων που αντιμετωπίζει το ασφαλιστικό μας σύστημα... Προσωπικά, με ικανοποιεί ιδιαίτερα το γεγονός ότι η αξιωματική αντιπολίτευση πριν από δύο βδομάδες, αναλογιζόμενη τις διαστάσεις του προβλήματος, επέδειξε μια υπεύθυνη στάση κάποιας προτάσεις για το Σύστημα Κοινωνικής Ασφαλίσης. Αποτελεί μια ένδειξη ότι

κτακτο στρατοδικειο No 5

■ 77η συνεδρίαση Παρασκευή, 12.5.06

Ο Γρίστος, σωματοφύλακας του Βρανόπουλου, που πυροβολήθηκε και τραυματίστηκε στην ενέργεια, προσπάθησε να αποδείξει ότι χτυπήθηκε χωρίς λόγο. Ισχυρίστηκε ότι αυτός ήταν απλός οδηγός και όχι σωματοφύλακας. Πώς γίνεται, όμως, ένας απλός οδηγός να έχει άδεια σπλοφορίας; Ισχυρίστηκε ότι δεν οπλοφορούσε, ότι αν ήθελε έπαιρνε το όπλο, αν ήθελε δεν το έπαιρνε, όμως ο υπεύθυνος ασφαλείας Παναγάκος, ο άνθρωπος που ο Βρανόπουλος τον είχε στην Εμπορική και τον πήρε μαζί του στην Εθνική, κατέθεσε ότι ο Γρίστος οπλοφορούσε.

Ισχυρίστηκε, ακόμη, ότι αυτός, όταν είδε να πυροβολείται ο Βρανόπουλος (δεν ήταν μπροστά, αλλά εκείνη τη στιγμή ερχόταν), τρόμαξε, έσκυψε, γονάτισε, έκανε μια κίνηση με το χέρι και εκείνος που πυροβόλησε τον Βρανόπουλο τον έριξε την τελευταία σφαίρα (το κατάλαβε από τον ίχο που έκανε το κλείστρο του όπλου). Ομως, ένας άνθρωπος που φοβάται ή γυρίζει την πλάτη και φεύγει ή πέφτει κάτω προσπαθώντας να καλυφθεί, δεν γονατίζει. Γονατίζει εκείνος που προσπαθεί να βγάλει όπλο και να πυροβολήσει, ειδικά αν είναι σωματοφύλακας.

Οπως φάνηκε και από τις ερωτήσεις του συνηγόρου του Λ. Παπαδημητρίου, ο Γρίστος εκείνο που επιδιώκει είναι να πάρει κάποια αποζημίωση από την Εθνική, επειδή δεν του εξασφάλισε προστασία. Γ' αυτό και ισχυρίζεται ότι ήταν άπλος. Η υπεράσπιση Κουφοντίνα μάλλον του έκανε τη χάρη, γ' αυτό και δεν του υπέβαλε ερωτήσεις (αυτό είναι δική μας κρίση).

Ο Καλαμπόκας ήταν τότε μαθητής σε γειτονικό Λύκειο (σήμερα είναι γιατρός) και ειδεί όλο το συμβάν. Στην κατάθεσή του υπέρειξε ιδιαίτερα προσεκτικός. Μπορεί -είτε- εκείνος που πυροβόλησε να ήταν ο Κουφοντίνας, όμως, δεν μπορεί να το πει με βεβαιότητα. Σήμερα μοιάζει πολύ λιγότερο απ' όσο του έμοιαζε τότε. Παρά την πίεση του προέδρου, που για πρώτη φορά (νομίζουμε ότι δεν κάνουμε λάθος) ζήτησε από μάρτυρα αναγνώριση με ποσοστά (προσχώρηση στην παγκόσμια πρωτοτυπία του Μαργαρίτη), ο μάρτυρας αρνήθηκε να μπει σε μια τέτοια διαδικασία. Η Γ. Κούρτοβικ τον ρώτησε αν ο Κουφοντίνας, όμως, δεν μπορεί να το πει με βεβαιότητα. Σήμερα μοιάζει πολύ λιγότερο απ' όσο του έμοιαζε τότε. Παρά την πίεση του προέδρου, που για πρώτη φορά (νομίζουμε ότι δεν κάνουμε λάθος) ζήτησε από μάρτυρα αναγνώριση με ποσοστά (προσχώρηση στην παγκόσμια πρωτοτυπία του Μαργαρίτη), ο μάρτυρας αρνήθηκε να μπει σε μια τέτοια διαδικασία. Η Γ. Κούρτοβικ τον ρώτησε αν ο Κουφοντίνας του δίνει την όψη τολαιπωρημένου εργάτη και αν θα μπορούσε να πει ότι τα μάτια του είναι μικρά σαν κουμπότρυπες. Ο μάρτυρας απάντησε αρνητικά και στο δύο. Οχι, τα μάτια του είναι κανονικά, είπε με αποφασιστικότητα, αφού κοίταξε τον Κουφοντίνα. Φυσικά, ο ίδιος δεν έχει δώσει τέτοιες περιγραφές, έχει δώσει όμως άλλος μάρτυρας (υπόθεση Αθανασιάδη), που «αναγνώρισε» τον Κουφοντίνα και τον Τζωρτζάτο. Διά της τεθλασμένης η Γ. Κούρτοβικ επέφερε ένα ακόμη πλήγμα στην αξιοπιστία εκείνου του ψευδομάρτυρα.

ΥΠΟΘΕΣΗ MEGA CHANNEL

Άλλη μια υπόθεση ρίψης ρουκετών (δύο), στην οποία «κατά σύμπτωση δεν υπήρξαν θύματα», όπως κατέθεσαν μάρτυρες, προς μεγάλη ευχαρίστηση της εισαγγελέα, η οποία με τις ερωτήσεις της τους κατηγόρησε ότι αυτό το συμπέρασμα. Πώς γίνεται, όμως, και σ' όλες αυτές τις ενέργειες «κατά σύμπτωση δεν υπήρξαν θύματα»; Φαίνεται πως οι «συμπτώσεις» που γίνονται στο χώρο εργασίας της.

Η εισαγγελέας προσπάθησε ακόμη να μπερδέψει τη μάρτυρα, λέγοντάς της ότι ίσως έχει κάποια προσωπικά με την τηλεφωνήτρια και τα λέει αυτά! Προσπάθησε με το έντονο ύφος της να «ψαρώσει» τη μάρτυρα, όμως η κ. Χρυσού έμεινε αικλόνητη στις θέσεις της. Εποιητική η κ. Κουφοντίνη η οποία αναγνώρισε την εισαγγελέα, η οποία επιτέθηκε στη μάρτυρα, λέγοντάς της ότι ίσως έχει κάποια προσωπικά με την τηλεφωνήτρια και τα λέει αυτά! Προσπάθησε με το έντονο ύφος της να «ψαρώσει» τη μάρτυρα, όμως η κ. Χρυσού έμεινε αικλόνητη στις θέσεις της. Εποιητική η κ. Κουφοντίνη η οποία αναγνώρισε την εισαγγελέα, η οποία επιτέθηκε στη μάρτυρα, λέγοντάς της ότι ίσως έχει κάποια προσωπικά με την τηλεφωνήτρια και τα λέει αυτά! Προσπάθησε με το έντονο ύφος της να «ψαρώσει» τη μάρτυρα, όμως η κ. Χρυσού έμεινε αικλόνητη στις θέσεις της. Εποιητική η κ. Κουφοντίνη η οποία αναγνώρισε την εισαγγελέα, η οποία επιτέθηκε στη μάρτυρα, λέγοντάς της ότι ίσως έχει κάποια προσωπικά με την τηλεφωνήτρια και τα λέει αυτά! Προσπάθησε με το έντονο ύφος της να «ψαρώσει» τη μάρτυρα, όμως η κ. Χρυσού έμεινε αικλόνητη στις θέσεις της. Εποιητική η κ. Κουφοντίνη η οποία αναγνώρισε την εισαγγελέα, η οποία επιτέθηκε στη μάρτυρα, λέγοντάς της ότι ίσως έχει κάποια προσωπικά με την τηλεφωνήτρια και τα λέει αυτά! Προσπάθησε με το έντονο ύφος της να «ψαρώσει» τη μάρτυρα, όμως η κ. Χρυσού έμεινε αικλόνητη στις θέσεις της. Εποιητική η κ. Κουφοντίνη η οποία αναγνώρισε την εισαγγελέα, η οποία επιτέθηκε στη μάρτυρα, λέγοντάς της ότι ίσως έχει κάποια προσωπικά με την τηλεφωνήτρια και τα λέει αυτά! Προσπάθησε με το έντονο ύφος της να «ψαρώσει» τη μάρτυρα, όμως η κ. Χρυσού έμεινε αικλόνητη στις θέσεις της. Εποιητική η κ. Κουφοντίνη η οποία αναγνώρισε την εισαγγελέα, η οποία επιτέθηκε στη μάρτυρα, λέγοντάς της ότι ίσως έχει κάποια προσωπικά με την τηλεφωνήτρια και τα λέει αυτά! Προσπάθησε με το έντονο ύφος της να «ψαρώσει» τη μάρτυρα, όμως η κ. Χρυσού έμεινε αικλόνητη στις θέσεις της. Εποιητική η κ. Κουφοντίνη η οποία αναγνώρισε την εισαγγελέα, η οποία επιτέθηκε στη μάρτυρα, λέγοντάς της ότι ίσως έχει κάποια προσωπικά με την τηλεφωνήτρια και τα λέει αυτά! Προσπάθησε με το έντονο ύφος της να «ψαρώσει» τη μάρτυρα, όμως η κ. Χρυσού έμεινε αικλόνητη στις θέσεις της. Εποιητική η κ. Κουφοντίνη η οποία αναγνώρισε την εισαγγελέα, η οποία επιτέθηκε στη μάρτυρα, λέγοντάς της ότι ίσως έχει κάποια προσωπικά με την τηλεφωνήτρια και τα λέει αυτά! Προσπάθησε με το έντονο ύφος της να «ψαρώσει» τη μάρτυρα, όμως η κ. Χρυσού έμεινε αικλόνητη στις θέσεις της. Εποιητική η κ. Κουφοντίνη η οποία αναγνώρισε την εισαγγελέα, η οποία επιτέθηκε στη μάρτυρα, λέγοντάς της ότι ίσως έχει κάποια προσωπικά με την τηλεφωνήτρια και τα λέει αυτά! Προσπάθησε με το έντονο ύφος της να «ψαρώσει» τη μάρτυρα, όμως η κ. Χρυσού έμεινε αικλόνητη στις θέσεις της. Εποιητική η κ. Κουφοντίνη η οποία αναγνώρισε την εισαγγελέα, η οποία επιτέθηκε στη μάρτυρα, λέγοντάς της ότι ίσως έχει κάποια προσωπικά με την τηλεφωνήτρια και τα λέει αυτά! Προσπάθησε με το έντονο ύφος της να «ψαρώσει» τη μάρτυρα, όμως η κ. Χρυσού έμεινε αικλόνητη στις θέσεις της. Εποιητική η κ. Κουφοντίνη η οποία αναγνώρισε την εισαγγελέα, η οποία επιτέθηκε στη μάρτυρα, λέγοντάς της ότι ίσως έχει κάποια προσωπικά με την τηλεφωνήτρια και τα λέει αυτά! Προσπάθησε με το έντονο ύφος της να «ψαρώσει» τη μάρτυρα, όμως η κ. Χρυσού έμεινε αικλόνητη στις θέσεις της. Εποιητική η κ. Κουφοντίνη η οποία αναγνώρισε την εισαγγελέα, η οποία επιτέθηκε στη μάρτυρα, λέγοντάς της ότι ίσως έχει κάποια προσωπικά με την τηλεφωνήτρια και τα λέει αυτά! Προσπάθησε με το έντονο ύφος της να «ψαρώσει» τη μάρτυρα, όμως η κ. Χρυσού έμεινε αικλόνητη στις θέσεις της. Εποιητική η κ. Κουφοντίνη η οποία αναγνώρισε την εισαγγελέα, η οποία επιτέθηκε στη μάρτυρα, λέγοντάς της ότι ίσως έχει κάποια προσωπικά με την τηλεφωνήτρια και τα λέει αυτά! Προσπάθησε με το έντονο ύφος της να «ψαρώσει» τη μάρτυρα, όμως η κ. Χρυσού έμεινε αικλόνητη στις θέσεις της. Εποιητική η κ. Κουφοντίνη η οποία αναγνώρισε την εισαγγελέα, η οποία επιτέθηκε στη μάρτυρα, λέγοντάς της ότι ίσως έχει κάποια προσωπικά με την τηλεφωνήτρια και τα λέει αυτά! Προσπάθησε με το έντονο ύφος της να «ψαρώσει» τη μάρτυρα, όμως η κ. Χρυσού έμεινε αικλόνητη στις θέσεις της. Εποιητική η κ. Κουφοντίνη η οποία αναγνώρισε την εισαγγελέα, η οποία επιτέθηκε στη μάρτυρα, λέγοντάς της ότι ίσως έχει κάποια προσωπικά με την τηλεφωνήτρια και τα λέει αυτά! Προσπάθησε με το έντονο ύφος της να «ψαρώσει» τη μάρτυρα, όμως η κ. Χρυσού έμεινε αικλόνητη στις θέσεις της. Εποιητική η κ. Κουφοντίνη η οποία αναγνώρισε την εισαγγελέα, η οποία επιτέθηκε στη μάρτυρα, λέγοντάς της ότι ίσως έχει κάποια προσωπικά με την τηλεφωνήτρια και τα λέει αυτά! Προσπάθησε με το έντονο ύφος της να «ψαρώσει» τη μάρτυρα, όμως η κ. Χρυσού έμεινε αικλόνητη στις θέσεις της. Εποιητική η κ. Κουφοντίνη η οποία αναγνώρισε την εισαγγελέα, η οποία επιτέθηκε στη μάρτυρα, λέγοντάς της ότι ίσως έχει κάποια προσωπικά με την τηλεφωνήτρια και τα λέει αυτά! Προσπάθησε με το έντονο ύφος της να «ψαρώσει» τη μάρτυρα, όμως η κ. Χρυσού έμεινε αικλόνητη στις θέσεις της. Εποιητική η κ. Κουφοντί

τό το λόγο χτυπήθηκε το Mega.

Η Οργάνωση, όπως έχει αποδείξει στα 27 χρόνια της δράσης της, αλλά όπως μας λέει και η απλή λογική, ποτέ δε θα χτυπούσε απλούς πολίτες και απλούς εργαζόμενους. Δηλώνω ότι ειδοποιήθηκε πρόγραμμα ή Ελευθεροτυπία, απλώς το κύκλωμα που λειτουργούσε πάντοτε, το κύκλωμα ειδοποίησης, αυτή τη φορά κάπου βραχυκύλωσε. Θα σας αναφέρω ένα περιστατικό, μιας άλλης ενέργειας - έχει γραφεί στα μέσα ενημέρωσης, δεν είναι κάπι κρυφό. Οταν έγινε η επίθεση στο Πεντελικό, ειδοποίησαμε πάλι, ειδοποίησε η Οργάνωση, ότι θα εκραγεί ρουκέτα και η διεύθυνση του Πεντελικού με την Αστυνομία πήγαν και ειδοποίησαν κρυφά κάποιους μεγαλοσχημούς πελάτες, όπως ο Σουφλίδης, ενώ δεν εκκένωσαν το ξενοδοχείο από τους υπαλλήλους και τους άλλους απλούς ενοίκους του ξενοδοχείου».

Η υπόθεση ολοκληρώθηκε με την ανάγνωση των σχετικών εγγράφων, μεταξύ των οποίων και οι προκηρύξεις που έστειλε η 17N στο «Εθνος», στις οποίες κατήγγειλε την προπαγάνδα που μιλούσε για τυφλό χτύπημα και περιέγραψε τις ενέργειες που έκανε η Οργάνωση για να προειδοποιήσει, όπως είχε κάνει και σε προηγούμενες ανάλογες ενέργειες κατά εγκαταστάσεων καπιταλιστών επιχειρήσεων. Η Γ. Κούρτοβικ ζήτησε να κληθεί να καταθέσει η δημοσιογράφος του ΣΚΑΙ Ευαγγελία Μπαλταζή, στην οποία είχε τηλεφωνήσει η 17N και της είχε περιγράψει όλα τα σχετικά με την προειδοποίηση για την εκτόξευση ρουκετών στο κτίριο του MEGA. Η εισαγγελέας πρότεινε να απορριφθεί το αίτημα και το δικαστήριο το απέρριψε, μολονότι - όπως επιχειρηματολόγησε απαντώντας στην εισαγγελέα η Γ. Κούρτοβικ - η μαρτυρία της θα ήταν διαφωτιστική για τη συζήτηση που είχε με το μέλος της 17N που τηλεφώνησε στον ΣΚΑΙ.

Στην υπόθεση BIOΧΑΛΚΟ, ο μάρτυρας Κεφαλόπουλος, ο φύλακας του κτηρίου, έβαλε τα πράγματα στη θέση τους και τίναξε στον αέρα το κατηγορητήριο και την πρωτόδικη απόφαση, που ανακάλυψε απόπειρα ανθρωποκτονία. Κατέθεσε ότι δεν υπήρχε περίπτωση να πάει για έλεγχο στους ορόφους, χωρίς να ανάψει τα φώτα. Αναβεί πρώτα τα φώτα του κλιμακοστάσιου και στη συνέχεια άνοψε τα φώτα σε κάθε όροφο που ανέβαινε. Άρα, εκείνοι που έκαναν την επίθεση με τις ρουκέτες μπορούσαν να δουν αν ο θυρωρός επισκεπτόταν τους ορόφους. Ο ίδιος δεν έβγαινε ποτέ έξω από το κτίριο (το δήλωσε και αυτό κατηγορηματικά) και καθόταν είτε στο θυρωρείο είτε στην είσοδο του 2ου ορόφου, με αναμμένα πάντοτε τα φώτα. Τη συγκεκριμένη μέρα καθόταν στο θυρωρείο, που ήταν στο ισόγειο στο μπροστινό μέρος του κτηρίου, ενώ οι ρουκέτες χτύπησαν στο πλάι του διπλανού κτηρίου (τα γραφεία της BIOΧΑΛΚΟ αποτελούνταν από δύο κτήρια που συγκοινωνούσαν μεταξύ τους).

Ο Δ. Κουφοντίνας και ο Χρ. Ξηρός ζήτησαν από τη Γ. Κούρτοβικ να μην ταλαιπωρήσει το μάρτυρα με ερωτήσεις (είναι ήλικωμένος και άρρωστος) και η συνήργορος δέχτηκε την παρακλησή της, μολονότι θα μπορούσε να «φγάλει» και άλλα πράγματα από την εξέτασή του. Περιορίστηκε έτσι σε ένα σχόλιο για την προκλητική διόγκωση της κατηγορίας (και στη συγκεκριμένη υπόθεση, η 17N - σημειώσεις η συνήργορος - ποτέ δεν στοχοποιούσε απλούς πολίτες. Πάντοτε έπαιρνε τα μέτρα για να μην υπάρξουν αθώα θύματα. Το ίδιο έπραξε και στη συγκεκριμένη περίπτωση. Αυτοί που πυροδότησαν τις ρουκέτες είχαν έλεγχο του κτηρίου και εβλεπαν που ήταν ο θυρωρός.

ΥΠΟΘΕΣΗ ΕΚΡΗΞΗΣ ΣΤΗΝ

ΑΜΕΡΙΚΑΝΙΚΗ ΠΡΕΣΒΕΙΑ

Κανένας από τους μάρτυρες δεν προσήλθε να καταθέσει (διαστάχθηκε η βίαιη προσαργωγή ορισμένων). Διαβάστηκαν μόνο τα έγγραφα και ακούστηκε μια λακωνική δήλωση του Δ. Κουφοντίνα: «Αυτή η επίθεση της οργάνωσης στην αμερικανική πρεσβεία ήταν το ευχαριστήριο προς τους Αμερικανούς για τη στάση τους στην κρίση των Ιμίων».

Επίσης, σχόλιο έκαναν οι συνήργοροι του Βασιλή Ξηρού, που αναφέρθηκαν στην πρωτόδικη απόφαση που καταδίκασε τον εντολέα του αναφέροντας ως αποδεικτικό στοιχείο σε βάρος του και την ταυτοποίηση DNA. Από όλα τα έγγραφα που αναγνώστηκαν, τόνισαν οι συνήργοροι, κανένα στοιχείο δεν προέκυψε. Ούτε ταυτοποίηση DNA, μολονότι ανευρέθη και εξετάστηκε ένα πλήθος τριχών. Από την εξέταση DNA προκύπτει ότι οι τρίχες που βρέθηκαν ανήκουν σε τρία και όχι σε τέσσερα άτομα. Επίσης, η πρωτόδικη απόφαση αναφέρεται στην ομολογία του Σ. Κονδύλη. Ομως πουθενά, σε όλες τις απολογίες του Σ. Κονδύλη δεν υπάρχει η παραμικρή αναφορά στον Βασ. Ξηρό.

■ 80ή ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΗ Τετάρτη, 17.5.06

ΕΚΤΟΞΕΣΙΣ ΡΟΥΚΕΤΩΝ ΚΑΙ ΕΚΡΗΞΙΣ

Μια αικόμη σειρά επιθέσεων με ρουκέτες και εκρηκτικούς μηχανισμούς ενάντια σε καπιταλιστικούς και ιμπεριαλιστικούς στόχους (Πρόκτερ και Γκαμπτλ, Σίτιμπαν, γραφεία EOK, εκρήξεις στην Εκάλη και στο δίκτυο της ΔΕΗ, Αμέρικαν Εξπρές, ρυμουλκό Καραπιπέρι, Ζήμενς, Λεβεντμπρό, Χάλυψ, Τζένεραλ Μότορς, Αλφα Πίστεως Αχαρνών). Οι μάρτυρες απουσίαζαν όλοι πλήρη ενός και η συνεδρίαση αναλώθηκε κυρίως στην ανάγνωση εγγράφων, τα οποία ακολούθησαν πολιτικά σχόλια του Δ. Κουφοντίνα και νομικά σχόλια της υπεράσπισης Τζωρτζάτου, Β. Ξηρού και Δ. Γεωργιαδή.

Ο τότε (Ιούνις 1990) διευθυντής της αμερικανικής πολυεθνικής Πρόκτερ και Γκαμπτλ Γ. Βασιλάτος κατέθεσε ότι η ρουκέτα εκτοξεύθηκε από απέναντι γιαστή, χτύπησε την πρόσωπη των γραφείων (δεν μπήκε μέσα) και προκάλεσε μόνο υλικές ζημιές, χωρίς να τραυματίσει κανένα, γιατί ούτε εργαζόμενοι υπήρχαν ούτε φύλακας. Ακόμα και οι ζημιές ήταν πολύ περιορισμένες (20-30 χιλιάδες δροχμές). Θυμόταν ακόμα και την επιχειρηματολογία της προκήρυξης: συμμετοχή της αμερικανικής εταιρίας στο ξεπούλημα των εγκαταστάσεων της ΚΟΥΠΑΣ, μιας προβληματικής επιχείρησης που έκλεισε, πετώντας τους εργάτες στο δρόμο.

Σχολιάζοντας την κατάθεση του μάρτυρα, ο Δ. Κουφοντίνας είπε τα εξής: «Το χτύπημα στην αμερικανική πολυεθνική P&G έγινε από το απέναντι κτήριο με το μπαζούκας που είχε απαλλοτριωθεί από το Πολεμικό Μουσείο. Επομένως υπήρχε πλήρης έλεγχος του χώρου γύρω γύρω, γ' αυτό και δεν υπήρξαν και τραυματισμοί και δεν υπήρξε κανένα στοιχείο της κατηγορίας, διότι καήκανε δυο-τρεις θάλικες - θα αποδεικνύοταν ότι, αν αυτό ήταν δάσος προϊόντων, αυτοί οι μεγαλοδόχημοι καταπάτησαν και έχερσωσαν δάσος.

Αυτό είναι το ένα. Το άλλο είναι ότι πρόπεροι, σε ένα χολιγουντιανό πάρτι της γνωστής οικογένειας Αγγελόπουλοι ρίχτηκαν χιλιάδες πυροτεχνήματα και κάηκαν εκαποντάδες δέντρα. Σ' αυτό το πάρτι μάλιστα ήταν και πολιτικοί, ο πρωθυπουργός, η αρρόσκευα της αστικής τάξης στην Ελλάδα. Γ' αυτό τον εμπρόσιμο, τον πραγματικό εμπρόσιμο δάσος, δεν έγινε καμία διώξη, κανείς δεν καταδίκησε.

Δεν υπήρξε έκρηξη (μόνο ως φθορά ξένης ιδιοκτησίας θα μπορούσαν να χαρακτηριστούν). Το δεύτερο αφορά την εμπιλοκή που αποδίδεται στον Β. Τζωρτζάτο. Η Αστυνομία αναφέρει σε έγγραφά της - σχόλιασε ο Ι. Μυλωνάς - ότι για την κατασκευή αυτών των μηχανισμών απαιτούνται γνώσεις ηλεκτρολόγου αυτοκινήτων ή μοτοσικλετών. Ομως ο κ. Τζωρτζάτος είναι ένας απόλοις ηλεκτρολόγος, απ' αυτούς που φωνάζουμε στο σπίτι μας για να μας φτιάξουν τις λάμπτες, και δεν έχει γνώσεις ηλεκτρολόγου αυτοκινήτων ή μοτοσικλετών. Το τρίτο αφορά την ομολογία Τζωρτζάτου στην Αντιτρομοκρατική, η οποία ως γνωστόν την παραπέμπεται σε έγγραφα που αναφέρθηκαν στην πρωτόδικη απόφαση που καταδίκασε τον Β. Ξηρό. Η Αστυνομία αναφέρεται σε έγγραφα που αναφέρθηκαν στην πρωτόδικη απόφαση που καταδίκασε τον Β. Ξηρό.

μετά στην Αστυνομία, η οποία δεν ειδοποίησε κανέναν, αλλά ούτως ή αλλώς δεν κινδύνεψε κανένας. Γιατί ήταν δεμένο σπάως είπα».

Ο Κουφοντίνας ενδιαφέρεται, βέβαια, για τις πολιτικές παραμέτρους της κάθε υπόθεσης, αφού το ποινικό σκέλος ως προς τον εαυτό του τον αφίνει παρεργάδα αδιάφορο (έτσι ακυρώνει τον τιμωρητικό χαρακτήρα του ποινικού συστήματος) και περιορίζει την υπόθεση στο αυστηρά πολιτικό και κοινωνικό πεδίο. Αυτές οι επισημάνσεις, όμως, έχουν σημασία για συγκατηγορούμενούς του, που δίνουν διαίτηρο βάρος στο νομικό σκέλος. Για παράδειγμα, στην υπόθεση Καραπιπέρη, το αρχικό κατηγορητήριο, που ήταν «έκρηξη από την οποία προήλθε κίνδυνος σε πράγματα», μετατράπηκε σε δυσμενέστερη κατεύθυνση («έκρηξη από την οποία προήλθε κίνδυνος σε ανθρώπους»). Η υπεράσπιση Τζωρτζάτου επισήμανε αυτό το γεγονός, κάνοντας αναφορά και στη δήλωση Κουφοντίνας και στα πραγματικά περιστατικά, από τα οποία προκύπτει ότι το ρυμουλκό ήταν πλαγιογενέστερη από την ομολογία του Τζωρτζάτου.

Για την ανάγνωση των εγγράφων για τις εκρήξεις σε Ζήμενς και Λεβεντμπρό, που ήταν «έκρηξη από την οποία προήλθε κίνδυνος σε πράγματα», ο Δ. Κουφοντίνας δέχτηκε τ

Οταν διατυπώνουμε αιτήματα για την εκπαίδευση πρέπει να είμαστε ιδιαίτερα προσεχτικοί. Γιατί το σχολείο είναι ισχυρός ιδεολογικός μηχανισμός του συστήματος, χώρος επιβολής και αντιπαραγωγής της κυριάρχης ιδεολογίας και των εκμεταλλευτικών σχέσεων της παραγωγής.

Συνεπώς, οι γνώσεις που προσφέρονται σ' αυτό υπηρετούν ένα συγκεκριμένο ιδεολογικό περιεχόμενο, αλλά και την ανάγκη του συστήματος να παράγονται «μερικοί» άνθρωποι, χωρίς κριτική σκέψη και στάση, ικανοί να εκπληρώνουν με συνέπεια και χωρίς αντιρρήσεις στον μετέπειτα εργασιακό τους βίο τις εκάστοτε ανάγκες της καπιταλιστικής παραγωγής.

Ο ιδεολογικός καταναγκασμός επιβάλλεται κυρίως μέσω των φρονηματικών μαθημάτων, που έχουν έντονο το στοιχείο του κοινωνιολογικού χαρακτήρα. Αυτά είναι τα λεγόμενα θεωρητικά μαθήματα (Γλώσσα, Λογοτεχνία, Ιστορία, Θρησκευτικά). Άλλα και μέσω της συνολικής λειτουργίας του σχολείου, των τύπων του, των εκδηλώσεών του υιοθετούνται οι πρέπουσες συμπεριφορές για το σύστημα.

Οι γνώσεις που παρέχονται μέσω των θετικών μαθημάτων προσφέρονται με τρόπο μηχανιστικό, αποστασματικό, ξεκομμένο απ' την πραγματικότητα, με βάση κυρίως τη διδασκαλία στον πίνακα και όχι τον πειραματισμό στα εργαστήρια (τα οποία είναι συνήθως ανιπτάρκτα), έτσι που ο μαθητής να μην κατανοεί τη χρησιμότητά τους και τελικά να τις προσεγγίζει μηχανιστικά, να μη διακρίνει τη συνέχειά τους και να μην μπορεί να τις χρησιμοποιήσει ως εργαλείο για να εξελίξει τη σκέψη του.

Στο περιβάλλον που πρωθεύεται και επιβραβεύεται η αποστήθιση, που τιμωρείται το λάθος, που βασιλεύει η αυθεντία του δάσκαλου, σ' ένα περιβάλλον στεγνό, επαναληφθανόμενο μονότονα, απ' το οποίο λείπουν η χαρά, η δημιουργικότητα, η ανάπτυξη πρωτοβουλιών είναι φυσικό να απουσιάζει ή και να τιμωρείται η κριτική σκέψη και στάση.

Αγκωνάρι, λοιπόν, του ιδεολογικού μηχανισμού του σχολείου είναι τα αναλυτικά προγράμματα και τα βιβλία.

Θα ήταν βεβαίως τρελό να πιστέψουμε πως το σύστημα για οιονδήποτε λόγο θα μπορούσε να παραχωρήσει τούτο τον ισχυρό ιδεολογικό μηχανισμό του στα χεριά προσώπων ή και οργανισμών, των οποίων δεν θα είχε τον ασφυκτικό έλεγχο. Γιατί θα ήταν σαν να έκανε χαρακίρι, φυτεύοντας στα θεμελιά του βραδύφεληγή βόμβα.

Συνεπώς οι εκάστοτε επεμβάσεις στα αναλυτικά προγράμματα και τα βιβλία γίνονται πάντα υπό τον ασφυκτικό έλεγχο του αστικού κράτους και με αυστηρά καθορισμένο τρόπο, σύμφωνα και με τις αντίστοιχες ανάγκες της καπιταλιστικής παραγωγής που πρέπει να υπηρετήσουν.

Πολύς ντρός γίνεται τελευταία για τα νέα σχολικά βιβλία και τα αναλυτικά προγράμματα που θα εφαρμοστούν από τη σχολική χρονιά 2006-07.

Μπορεί να έχουμε προς το παρόν άγνοια του ακριβούς περιεχομένου των νέων βιβλίων και προγραμμάτων, όμως από τώρα είμαστε απόλυτα σίγουροι ότι και αυτά, όπως και τα προηγούμενα,

■ Νέα βιβλία, αναλυτικά προγράμματα και διεκδικήσεις

Καθαρές απόψεις

θα υπηρετούν πρωτίστως όλα αυτά που αναφέρομε προηγουμένως. Οι διαφορές με τα προηγούμενα βιβλία και προγράμματα, που μπορεί να είναι κάποιες σύγχρονες πληροφορίες ή η αντιμετώπιση με πιο εκσυγχρονιστικό τρόπο κάποιων πλευρών, ελάχιστα έχει σημασία και δεν αλλοιώνει το ουσιαστικό περιεχόμενο.

Μάλιστα ο «εκαυγχρονιστικός» αυτός τρόπος δεν είναι κατ' ανάγκη προς όφελος της νεολαίας. Χαρακτηριστικό παράδειγμα είναι το βιβλίο π.χ. της Γλώσσας της Ε' Τάξης, από το οποίο απουσιάζουν πανηγυρικά τα λογοτεχνικά κείμενα (κείμενα που διαθέτουν πλούσιο συναισθηματικό περιεχόμενο και υπόβαθρο και οι οποίες αποτελούνται από εκμεταλλευτικές σχέσεις με κέντρο της το ΑΝΘΡΩΠΟ Και τις ανάγκες του).

Σε κάθε άλλη περίπτωση οι ξερές αναφορές του τύπου «επανακαθορισμός των αναλυτικών προγραμμάτων και των βιβλίων με βάση τις μορφωτικές ανάγκες των μαθητών, την κριτική σκέψη και την ολόπλευρη γνώση» (προκήρυξη-πλατφόρμα παρέμβασης στις Γενικές Συνελεύσεις των εκπαιδευτικών της Πρωτοβάθμιας Εκπαίδευσης των Παρεμβάσεων-Κινήσεων-Συστεμάτων) ή «Ενιαίο 12 χρονού σχολείο που θα ολοκληρώνει τη διαποδαγωγική του εργασία...» (ΕΣΑΚ-ΔΕΕ), δημιουργούντο το λιγότερο σύγχρονη για τη φύση του καπιταλισμού και τα όρια του ταξικού κινήματος μέσα σ' αυτόν.

Ανάλογη στάση απαιτείται και για διεκδικήσεις που αφορούν τους ίδιους τους εκπαιδευτικούς, που μέσα σ' αυτό το σχολείο είναι ταυτόχρονα θύτες (ιμάντες μεταβιβασης της κυριάρχης ιδεολογίας και των επιβεβλημένων συμπεριφορών) και θύματα (με την έννοια ότι είναι εργαζόμενοι που προσφέρουν έξαρτημένη εργασία).

Θα ήταν λοιπόν εξίσου λάθος να προβάλλονται απόψεις και διεκδι-

ολοκληρωμένες προσωπικότητες, που θα αναδεικνύει τις ιδιοίτερες κλίσεις και τα χαρίσματα, που θα κάνει τα παιδιά κοινωνούς της συσσωρευμένης γνώσης και του πολιτισμού της ανθρωπότητας, που θα καλλιεργεί το συλλογικό πνεύμα και θα βασίζεται στο τείραμα και την αναλυτικούσυνθετική μέθοδο.

Η άποψη αυτή για το «άλλο σχολείο» πρέπει από την αρχή να συνδέεται -και αυτό να είναι πολύ καθαρός- και με μια άλλη κοινωνία απαλλαγμένη από εκμεταλλευτικές σχέσεις με κέντρο της το ΑΝΘΡΩΠΟ Και τις ανάγκες του.

Σε κάθε άλλη περίπτωση οι ξερές αναφορές του τύπου «επανακαθορισμός των αναλυτικών προγραμμάτων και των βιβλίων με βάση τις μορφωτικές ανάγκες των μαθητών, την κριτική σκέψη και την ολόπλευρη γνώση» (προκήρυξη-πλατφόρμα παρέμβασης στις Γενικές Συνελεύσεις των εκπαιδευτικών της Πρωτοβάθμιας Εκπαίδευσης των Παρεμβάσεων-Κινήσεων-Συστεμάτων) ή «Ενιαίο 12 χρονού σχολείο που θα ολοκληρώνει τη διαποδαγωγική του εργασία...» (ΕΣΑΚ-ΔΕΕ), δημιουργούντο το λιγότερο σύγχρονη για τη φύση του καπιταλισμού και τα όρια του ταξικού κινήματος μέσα σ' αυτόν.

Ανάλογη στάση απαιτείται και για διεκδικήσεις που αφορούν τους ίδιους τους εκπαιδευτικούς, που μέσα σ' αυτό το σχολείο είναι ταυτόχρονα θύτες (ιμάντες μεταβιβασης της κυριάρχης ιδεολογίας και των επιβεβλημένων συμπεριφορών) και θύματα (με την έννοια ότι είναι εργαζόμενοι που προσφέρουν έξαρτημένη εργασία).

Θα ήταν λοιπόν εξίσου λάθος να προβάλλονται απόψεις και διεκδι-

κήσεις στο πλαίσιο του καπιταλισμού, όπως π.χ. «παιδαγωγική ελευθερία και δημοκρατία στο σχολείο» ή «ενίσχυση του ρόλου του συλλόγου διδασκόντων». Γιατί δημιουργούνται σύγχρονη και αυταπάττες ότι μπορεί να υπάρξει παιδαγωγική ελευθερία και δημοκρατία σ' ένα σχολείο που πατάει πάνω στην ιεραρχία των έλεγχο, την υποταγή και επομένως αυταπάττες για την ίδια τη φύση του καπιταλισμού, γεγονός που οδηγεί ηθελημένα ή αθελητα στην αποδοχή του και όχι στον αγώνα για την ανατροπή του. Γιατί, στα πλαίσια της κυριαρχίας του μαζικού κρετινισμού, του απομισμού και της ιδεολογικής χειραγώγησης των πλατειών στρωμάτων της εργαζόμενης κοινωνίας, δεν αλλάζει και τίποτε ουσιαστικό στο σχολείο με το να περάσουν οι επουσιώδεις αποφάσεις για τη λειτουργία του (οι ουσιαστικές θα είναι πάντα στα χέρια του κράτους και είναι αδιαπράτευτες στα χέρια του συλλόγου διδασκόντων).

Το πλέον έντιμο θα ήταν να διεκδικήσουν οι εκπαιδευτικοί πολιτικά και συνδικαλιστικά δικαιώματα, σαν το μόνο αίτημα που θα διευκολύνει την πάλη, και σ' ένα βαθύ μέρα προφυλάσσει -κυρίως τους ταξικούς ανθρώπους εξ' αυτών που δε μασούν τα λόγια τους κι έχουν τα κότσια να συγκρύνονται με την εξουσία.

Δεν είναι τυχαίο ότι τα λαθεμένα αυτά αιτήματα των «αριστερών» δυνάμεις, σήμερα έχουν γραφτεί στη σημαία αστικών δυνάμεων, όπως η ΠΑΣΚ και η συνδικαλιστική γραφειοκρατία των εκπαιδευτικών ομοσπονδιών.

Γιούλα Γκεσούλη

■ Νομοσχέδιο για την επιλογή των στελεχών της εκπαίδευσης

Με την κατάθεση του νομοσχεδίου για την Επιλογή των Στελεχών της Πρωτοβάθμιας και Δευτεροβάθμιας Εκπαίδευσης στη βουλή, η κυβέρνηση απέδειξε ότι σέβεται τον εαυτό της σαν κυβέρνηση του κεφαλαίου, που πάνω απ' όλα ενδιαφέρεται να διαφυλάξει τα συμφέροντα του συστήματος.

Ισχυρό ιδεολογικό όπλο αυτού του συστήματος είναι το σχολείο (γι' αυτό και είναι αδιαπράτευτος ο χαρακτήρας και το περιεχόμενό του), το οποίο κάθε αστική κυβέρνηση φροντίζει να θωρακίσει με κείνο το διοικητικό μηχανισμό που αποτελεί εγγύηση για την υλοποίηση και εφαρμογή της πολιτικής της.

Το νομοσχέδιο επαναλαμβάνει τη γνωστή ασφυκτικά δομημένη ιεραρχία και έξασφ

Viva Catalunia

Hποδοσφαιρική σεζόν σε Ελλάδα και Ευρώπη ολοκληρώθηκε με τη διεξαγωγή της τελευταίας αγωνιστικής του πρωταθλήματος το περασμένο Σαββατοκύριακο και του τελικού του Champions League την περασμένη Τετάρτη. Αυτό πρακτικά θα σήμανε ότι για ένα – δυο μήνες θα είμαστε υποχρεωμένοι να σχολιάζουμε εξωαγωνιστικά γεγονότα και όχι αγωνιστική δράση και στη συνέχεια θα πηγαίνουμε διακοπές για να ξεκουράσουμε το ταλαιπωρημένο μας μυαλό και να φορτώσουμε τις μπαταρίες για τη νέα σεζόν. Ευτυχώς ή δυστυχώς, το φετινό καλοκαίρι εκτός από τις μεταγραφές των ελληνικών ομάδων θα ασχοληθούμε και με το Μουντιάλ της Γερμανίας και έτσι ο καιρός θα περάσει γρηγορότερα.

Σήμερα θα ασχοληθούμε σχεδόν αποκλειστικά με το ποδόσφαιρο, σχολιάζοντας το τέλος του πρωταθλήματος, το τελικό του Champions League και τις εξελίξεις στη γειτονική Ιταλία με τα εξωαγωνιστικά κυκλώματα που έστηναν αγώνες.

Η τελευταία αγωνιστική του πρωταθλήματος είχε ενδιαφέρον μόνο για την ομάδα που θα συνόδευε Ακράτη και Καλλιθέα στην Β' Εθνική. Στη μάχη της Κρήτης ο ΟΦΗ κατάφερε στο τελευταίο λεπτό των καθυστερήσεων να πετύχει το 2-0 κόντρα στο Λεβαδειακό και να τον στείλει στη μικρότερη κατηγορία. Οι Κρητικοί κατάφεραν να συσπειρώσουν τον κόσμο τους (περισσότεροι από 20.000 φίλαθλοι βρέθηκαν στο Παγκρήτιο), να κερδίσουν το διαιτητή που ήταν ο 12ος παίχτης των Βοιωτών και να σώσουν τη χρονιά, παρά την απελπίδα προσπάθεια του Ολυμπιακού για το αντίθετο. Οι ερυθρόλευκοι, μετά την ήττα τους στη Λειβαδιά, έφεραν ισοπαλία με τον Ιωνικό στο Καραϊσκάκη, προκειμένου να στείλουν τους Βοιωτούς στα μπαράζ, όπου εκεί ο ΟΦΗ δεν είχε καμιά τύχη, αν αναλογιστούμε τον τρόπο που θα σφύριζαν τα κοράκια. Η εξέλιξη αυτή δίνει ιδιαίτερο ενδιαφέρον στον αγώνα της επόμενης χρονιάς ανάμεσα στον ΟΦΗ και τον Ολυμπιακό, αφού από τώρα οι οπαδοί της κρητικής ομάδας περιμένουν με άγριες διαθέσεις τους ερυθρόλευκους.

Οσον αφορά τη 2η και 7η θέση, που οδήγουν στους ομίλους του Champions League και στην Ιντερτότο, δεν είχαμε κάποια έκπληξη, αφού η ΑΕΚ (σε ένα ματς παρωδία) ήρθε

ισόπολη με την Ξάνθη και ο Ατρόμη-

τος κέρδισε στα Λιόσια και προσπέρασε τη Λάρισα. Η μοναδική κριτική για το φετινό πρωταθληματικό συνοψίζεται στη φράση: «ευτυχώς τελείωσε». Η ποιότητα είναι άρωστη λέξη, το θέαμα δεν μένει πια εδώ, η χούντα του Κόκκαλη μας κόβει κάθε διάθεση να το παρακολουθήσουμε και το μοναδικό αξιοσημείωτο γεγονός ήταν ο πρόδρος της ΠΑΕ ΑΕΚ κ. Θεμιστοκλής Νικολαΐδης, με τον οποίο η στήλη ασχολήθηκε αρκετές φορές κατά την διάρκεια του έτους.

Αντίθετα με την αδιαφορία που χαρακτήριζε το ελληνικό πρωταθληματικό, έντονο ενδιαφέρον είχε ο τελικός του Champions League ανάμεσα σε Μπαρτσελόνα και Αρσεναλ. Οι δυο καλύτερες ομάδες, σύμφωνα με την αγωνιστική τους παρουσία, των φετινών ευρωπαϊκών διοργανώσεων, συγκρούστηκαν σε έναν αγώνα δίχως αύριο. Οι Καταλανοί κατάφεραν προς το τέλος να εκμεταλλευτούν τη βοήθεια του Νορβηγού διαιτητή και να κατακτήσουν το τρόπαιο. Αγωνιστική κριτική στο παιχνίδι δε μπορεί να γίνει, γιατί η αποβολή του τερματοφύλακα της Αρσεναλ, οπότε ο τελικός θα είχε σίγουρα μια διαφορετική εξέλιξη (θεωρητικά θα βλέπαμε έναν καλύτερο παιχνίδι). Επιπλέον, τα συμφέροντά του ήταν υπέρ της Μπαρτσελόνα (ιδιαίτερα ο τρόπος που μοιράζει τις κάρτες), ακολουθώντας τη «γραμμή» που εφαρμόζουν οι διαιτητές στο φετινό Champions League (ας θυμηθούμε τον ημιτελικό με την Μίλαν και το ακυρωθέν γκολ των Ιταλών).

Ανεξάρτητα από την εμφάνιση της Μπαρτσελόνα στο συγκεκριμένο παιχνίδι, πρέπει να παραδεχτούμε ότι ο τίτλος της πρωταθλήτριας Ευρώπης της αξίζει για τη μπάλα που έπαιξε στη διάρκεια της χρονιάς. Το ποδοσφαιρικό δόγμα είναι παρά πολλά και οι καπιταλιστές δεν είναι διατεθειμένοι να κουκουλώσουν την υπόθεση και να ρισκάρουν την κατάρρευση ολόκληρου του οικοδομήματος. Ευτυχώς για όλους εμάς τους αθλητικογράφους, το θέμα θα έχει μεγάλη συνέχεια, συνεπώς θα μπορούμε να γεμίζουμε τη στήλη μας.

Θέμα χρόνου θεωρείται ο υποβιβασμός της Γιουβέντους, εξαιτίας του σκανδάλου με τους στημένους αγώνες. Η δικαστική διερεύνηση του θέματος είναι σε εξέλιξη, όμως μια ειδησητήρια περιθώρια αισιοδοξίας στους οπαδούς της. Η διοίκηση της ομάδας κάνοντας τα πλάνα για την επόμενη χρονιά δείχνει ξεκάθαρα ότι ο σχεδιασμός γίνεται με δεδομένο ότι η ομάδα θα υποβιβαστεί. Περισσότεροι από 15 παίχτες, ανάμε-

ΚΟΡΑΚΙ ΣΦΥΡΑ ΤΟ

ίταν όλα τα λεφτά και απέδειξε το ορθό της επιλογής του. Έχοντας καθαρό μυαλό «γέμισε» την αντίπαλη περιοχή, «έσπαγε» το παιχνίδι στα άκρα και έδωσε την τελική πάσα στα δυο γκολ, παραδίδοντας μαθήματα στους νεότερους για τον τρόπο που πρέπει να παιζεί ένας σύγχρονος επιθετικός.

Μοναδική παραφωνία του τελικού ο Νορβηγός διαιτητής που δεν κατάφερε να μπει στην ψυχολογία ενός τελικού. Στη φάση του 18ου λεπτού θα μπορούσε να αφήσει το παιχνίδι να εξελιχτεί και να κατακυρώσει το γκολ της Μπαρτσελόνα, χωρίς να αποβάλλει τον τερματοφύλακα της Αρσεναλ, οπότε ο τελικός θα είχε σίγουρα μια διαφορετική εξέλιξη (θεωρητικά θα βλέπαμε έναν καλύτερο παιχνίδι). Επιπλέον, τα συμφέροντά του ήταν υπέρ της Μπαρτσελόνα (ιδιαίτερα ο τρόπος που μοιράζει τις κάρτες), ακολουθώντας τη «γραμμή» που εφαρμόζουν οι διαιτητές στο φετινό Champions League (ας θυμηθούμε τον ημιτελικό με την Μίλαν και το ακυρωθέν γκολ των Ιταλών).

Ανεξάρτητα από την εμφάνιση της Μπαρτσελόνα στο συγκεκριμένο παιχνίδι, πρέπει να παραδεχτούμε ότι ο τίτλος της πρωταθλήτριας Ευρώπης της αξίζει για τη μπάλα που έπαιξε στη διάρκεια της χρονιάς. Το ποδοσφαιρικό δόγμα είναι παρά πολλά και οι καπιταλιστές δεν είναι διατεθειμένοι να κουκουλώσουν την υπόθεση και να ρισκάρουν την κατάρρευση ολόκληρου του οικοδομήματος. Ευτυχώς για όλους εμάς τους αθλητικογράφους, το θέμα θα έχει μεγάλη συνέχεια, συνεπώς θα μπορούμε να γεμίζουμε τη στήλη μας.

Κος Πάπιας

ΥΓ: Ανέκδοτο που κυκλοφορεί στα αθλητικά στέκια: Αρρωστος βάζεις είναι καψούρα με τρελή γαρύνια. Προσπαθεί να τη ρίξει με κάθε τρόπο, αλλά δεν τα καταφέρνει εξαιτίας του αβυσσαλέου χάσματος που χωρίζει τις δύο ομάδες. Εσχατος τρόπος η ποίηση. Στη συνάντηση τους της αφιερώνει τους παρακάτω στήχους.

«Τα δέρμα σου είναι άσπρο σαν τον κρίνο από τα μάτια σου, το δάκρυ πίνω τι άλλο θέλεις να κάνω για μας; Γλαμέται ο Θρύλος κι ο Πειραιάς».

■ ΛΟΥΙΣ ΜΑΝΤΟΚΙ Αθώες φωνές

Στο Σαλβαδόρ του 1980, μεσούντος του εμφυλίου πολέμου, ένα παδί προσπαθεί να γλιτώσει από τη βίαιη στρατολόγηση, τις σφαίρες και τις μαζικές εκτελέσεις του κυβερνητικού στρατού. Πρόκειται για την αληθινή ιστορία του Οσκαρ Τόρες, που τελικά δραπετεύει στις ΗΠΑ και δέκα χρόνια αργότερα γράφει το σενάριο της ζωής του, που υλοποίησε ο Λούις Μαντόκι.

Ομως η ταινία δεν εστιάζεται στα εγκλήματα των Αμερικανών και της κυβέρνησής τους στο Σαλβαδόρ, ούτε στον ηρωϊκό αγώνα του Φαραμπιτού Μαρτί που αντιμετωπίζεται σαν αναγκαίο... κακό. Φυσικά δεν μπορεί παρά έστω και έμμεσα να πάρει θέση υπέρ των ανταρτών. Ομως ρίχνοντας το βάρος γενικά στη φρίκη του πολέμου και σε όσα οδυνηρά και τρομακτικά αυτός προκαλεί στις παιδικές ψυχές, ο δημιουργός της ταινίας προτιμούν να μιλήσουν για την ταλαιπωρία των απλών φτωχών ανθρώπων που παλεύουν για την καθημερινή επιβίωση βρισκόμενοι στο μέσο των διασταρούμενων πυρών.

Εποιητική η ταινία γίνεται μια ανώδυνη καταγγελία ενάντια στους Αμερικανούς και τη βίαιη στρατολόγηση παιδιών και ένας απαγκόλυτος ύμνος στην ειρήνη. Συμπέρασμα: το Χόλιγουντ άλλα τα σφάζει, άλλα τα μαχαιρώνει και άλλα τα φιλτράρει, άλλα τα αφυδατώνει.

■ ΣΕΡΓΙΟ ΜΑΚΑΔΟ

Στην πόλη του πάθους

Ενα ιδιόμορφο ερωτικό τρίγωνο στο φόντο της πολύβουης Μπατία. Αν και σαλβαδοριανός, ο πρώην βιωθός σκηνοθέτη του Βάλτερ Σάλες («Κεντρικός σταθμός», «Ημερολόγια μοτοσυκλέτας») επιλέγει τη γνωστή βραζιλιάνικη μεγαλούπολη για να γυρίσει την πρώτη του ταινία. Μια ταινία που δεν επιδιώκει τίποτα περισσότερο από το ν' αφηγη-

Μια ζωή φιλάς κατουρημένες ποδιές και μετά μιλάς για βίτσια... (λαϊκή παροιμία)

Ανεξάρτητη ταξική οργάνωση και δράση (αλλιώς δράσε ρύζι)

Φόρουμ' τα ίδια ρούχα.

Εχουν κάνει το Ιράκ, Ηρακλειο (με τους βομβαρδισμούς).

Απαγωγές Πακιστανών: Robe Xekoubote

◆ ΑμεΑ: Ανεργία-μεροκάματο-Ασφαλιστικό (κι εμείς αμέ(α)τοχοι...).

◆ «Διεθνή (sic) παγκόσμιον κύπελλον» - τίτλος σημειώματος από την εφημερίδα «Αθηναίων Πολιτεία».

◆ «Στη συνέχεια, πάνω στο ζήτημα που μπαίνει στη θέση 19 για τον υπαρκτό σοσιαλισμό θα πρέπει σίγουρα να γίνει βαθύτερη εσω-οργανωτική κουβέντα, γιατί πέρα από το ότι είναι σαφές ότι στηρίζουμε την προσφορά του, ασαφής είναι η συνεχής αναφορά μας σε "λάθη" και "παραλείψεις". Δεν υπάρχει στις γραμμές μας γνώση όλων των ζητημάτων ούτε ενιαία αντίληψη για το τι θεωρούμε "λάθος". Η οργάνωσή μας ίσως να μην μπορεί τώρα με ακριβεία να απαντήσει σε όλες τις πτυχές του ζητήματος, μπορεί όμως να απαντήσει στο ζήτημα της κρίσης και διάσπασης της ΚΝΕ την περίοδο '89-'91. Είναι άγνωστα στην πλειοψηφία της οργάνωσης τα γεγονότα της περιόδου...». (Από τον προ-συνεδριακό διάλογο για το 9ο συνέδριο της ΚΝΕ-ΟΔΗΓΗΤΗΣ, Μάρτη 2006, σελ. 12). Τελικά οίδαστη ή δεν οιδαίστη τι ποιούστι αυτοί οι τύποι;

◆ Τον διάλογο εργαδοτών-εργαζομένων «προκρίνει» ως μέσο επιλυσης διαφορών η έρευνα της VPRC που του δίνει προτεραιότητα με 46% των ερωτηθέντων, ενώ κινητοποίηση

των συνδικαλιστικών οργανώσεων «βλέπει» το 11%. (Φόβος και ανάθεση...).

◆ Την Πρωτομαγιά του 2006 στο εργοστάσιο Stampede (σφαγεία)

αδιέξοδο των απολυμένων: αγνοώντας βάρβαρα την καπιταλιστική προγραμματικότητα.

◆ Αυτό που θέλουν να είναι και ονειρεύονται να γίνουν ωχιρά μπροστά στην ξεβράκωτη προγραμματικότητα.

στην πορεία του Φόρουμ (με ή χωρίς αστυνομική εξάρτυση...).

◆ Εδώ το μι στη νι καίγεται και ο κόσμος χτενίζεται (περί συγγραφής, συγγραφέων και εν γένει π-νεβματικών ανθρώπων...).

◆ Απεργία μέσα στις εξετάσεις - τσαμπουκαλεύστανε η ΟΛΜΕ πριν το Πάσχα.

Γαργάρα η

απεργία δυόμιση βδομάδες μετά (φράνεται οι καραρκιόζδες δεν υπάρχουν μόνο στο κεντρικό πολιτικό σκηνικό).

◆ «Britannia rules» (ήταν ο ύμνος), Griechenland rules, τραγουδούν οι Έλληνες εφοπλιστές αφού διατηρούν ακόμα την ηγετική τους θέση στην ποντοπόρο ναυτιλία. (Το 2006 υπολογίζεται ότι το μεριδίο της ελληνικής ναυτιλίας αγγίζει το 16% με βάση τη μεταφορική ικανότητα).

◆ Στην εποχή του πολέμου αυτοί κάνουν πορείες ειρήνης (υπάρχει και πολιτικός αυτισμός).

◆ Νυν μερικά απασχολούμενος και υποψήφιος (σταθερά) άνεργος ζητάει θέση εργασίας. Οικονομικές απαιτήσεις: μηδέν. Ασφαλιση: άστο καλύτερα. Προοπτικές: να πληρωθεί κάποια μέρα (ή νύχτα). Μέλλον: ορατόν τε και αόρατον. Λύση: ?

Βασιλης

◆ Και να μην ξεχνάμε τις οργής προθέσεις (και τον δρόμο προς την κόλαση...).

◆ «Britannia rules» (ήταν ο ύμνος), Griechenland rules, τραγουδούν οι Έλληνες εφοπλιστές αφού διατηρούν ακόμα την ηγετική τους θέση στην ποντοπόρο ναυτιλία. (Το 2006 υπολογίζεται ότι το μεριδίο της ελληνικής ναυτιλίας αγγίζει το 16% με βάση τη μεταφορική ικανότητα).

◆ Κι όμως: στις δεκαετίες του '40 και του '50 υπήρχαν βιβλία που αναφέρονταν στις γυναίκες στη Συρία. 40 μυθιστορήματα στη διάρκεια 50 περίπου ετών αναλύει και παρουσιάζει στο βιβλίο της «Φεμινιστική γραφή στη Συρία» η Σύρια συγγραφέας Χιράμ Ντεγουέχι (η πληροφορία από την εφημερίδα «SYRIA TIMES», 19/04/06).

◆ 800 άτομα περιφρούρηση

στην περιοχή του Σικάγο τόσο πολλοί εργάτες πήγαν στην πρωτομαγιάτικη συγκέντρωση που η εταιρία αναγκάστηκε να

◆ Εκτός της «Κόντρας» θαμμένο το Ιράκ (και μερικώς η Παλαιστίνη): ομοφωνία θανάτου.

◆ Πληθαίνουν τα «έναντι» ως πληρωμή εργαζομένων.

◆ Και -προσωρινά- η ν.ε.β (νέα εργατική βάρδια) εξελίσσεται σε ν.ε.β.ρα (νέα εργατική βάρδια ραχάτι...).

◆ Ιδού στάδιον δόξης λαμπρόν.

◆ Αφογκάρζομαι/ την απότομη κίνηση του μέλλοντος/ στους Βάλτους: (και πουύσαι/ το όπλο πάντα παρά πόδα/

◆ Αυτοδιαχείριση (ή κάπως έτσι) προτείνεται ως λύση στο

στην περιοχή της Ιστορίας και της θρησκείας (εν προκειμένω σχολιάζονται οι αποφάσεις της συνόδου της Νίκαιας υπό τον Μ. Κωνσταντίνο) δεν αποκαλύπτουν παρά την ογραφματούνη και την ηλιθιότητα ενός δήθεν συγγραφέα που καταφέγγιει στον αποκρυφισμό και το μυστικισμό, αδυνατώντας να δει τη θρησκεία σε σύνδεση με την εξέλιξη της ανθρώπινης νόησης και το επίπεδο επιστημονικής και οικονομικής ανάπτυξης.

Το δε περιεχόμενο καλύτερα αις μη το συζητήσουμε. Πομφόλυγες περί κατασκευής της Ιστορίας και της θρησκείας (εν προκειμένω σχολιάζονται οι αποφάσεις της συνόδου της Νίκαιας υπό τον Μ. Κωνσταντίνο) δεν αποκαλύπτουν παρά την ογραφματούνη και την ηλιθιότητα ενός δήθεν συγγραφέα που καταφέγγιει στον αποκρυφισμό και το μυστικισμό, αδυνατώντας να δει τη θρησκεία σε σύνδεση με την εξέλιξη της ανθρώπινης νόησης και το επίπεδο επιστημονικής και οικονομικής ανάπτυξης.

Αλλά αις μην πέσουμε στην παγίδα να συζητάμε σοβαρά για ανοησίες. Πιο απλά, ο σαλιτρόγκος αυτός έπιασε τη καλή και οι ορδές των κορόδων τρέχουν και αγοράζουν τα ποντίματα του. Το γεγονός αυτό μόνο δυσάρεστες σκέψεις μπορεί να προκαλέσει.

Ελένη Σταματίου

θεί μια απλή ιστορία και να σχολιάσει γνωστά ανθρώπινα συναισθήματα: τη φιλία, τον έρωτα, το πάθος, τη ζήλια κ.λπ.

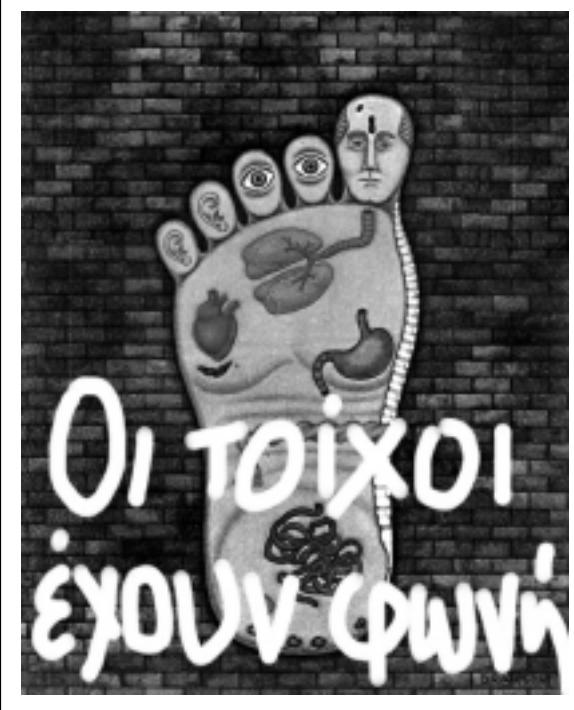
Οι ήρωές της, δύο βαρκάρηδες και μια πόρνη, κινούνται στο περιθώριο και τα όρια της παρανομίας και νομιμότητας, όμως η κοινωνική ανάλυση δεν είναι στους στόχους του σκηνοθέτη. Παρά ταύτα, περιγράφει πειστικά τη δίνη των συναισθημάτων των τριών πρωταγωνιστών, εικονογραφεί την αρμότητα της βραζιλιάνικης προγραμματικότητας και ντύνει την ταινία με δυνατή σύγχρονη afro-jazz. Το συνολικό αποτέλεσμα, χωρίς να είναι τίποτα σπουδαίο, είναι αξιοπρόσεχτο.

■ RON XAOYAPNT

Κώδικας Da Vinci

Επιτέλους, οι ενήλικες απέκτησαν το δικό τους «Χάρι Πότερ», το δικό τους «Άρχοντα των δοχτυλιδιών».

Η μαζικοποίηση της τέχνης; Οχι δα! Η μαζικοποίηση της βλακείας, ναι. Ενα από τα πιο ηλιθιανά αναγνώσματα των τελευταίων ετών έγινε μια ακόμα πιο ηλιθια ταινία που πραγματικά δεν αντέχει σε καμιά κριτική.

◆ **Feel the rhythm. Eurovision Song Contest - Athens 2006**

Αυτός ο τόπος δεν ξεμένει ποτέ από στόχους. Δε στερεύει ποτέ από οράματα. Δε σταματά ποτέ να προσφέρει στους βάρβαρους φώτα πολιτισμού. Από πού ν' αρχίσει και πού να τελειώσει κανείς; Το νέο δράμα, ο νέος στόχος, η νέα έκρηξη τέχνης, ακούει στα ονόματα Βίσση-Καρβέλας, Αννα-Νίκος. Μεγάλη διαδρομή στο χώρο της μουσικής. Η λαμπτερή Αννα, μάλιστα -τί έγινε με το φόρεμα ρε παιδιά;- ξεκίνησε από τα ξενέρωτα. Άλλα γρήγορα βρήκε το δρόμο της. Τη φώτισε ο θεός. Και πάλι ο θεός των Ελλήνων θα τη βοηθήσει. Γιατί είναι ο πρώτος που κρατά σωστά το ρυθμό. Πού πήγε ο νου σας; Στο... η Ελλάδα ποτέ δεν πεθαίνει... αναφερόμασταν.

◆ **19ο Πανελλήνιο Τακτικό Συνέδριο Π.Ο.Σ.Ε.Υ.Π. (εκλογοσπολιογιστικό).** «Η ΕΥΠΙΣΤΗ ΝΕΑ ΕΠΟΧΗ», Μύθος και Πραγματικότητα. Ρόδος 7 Μαΐου 2006

Και τι δεν θα δίνα να παρακολουθήσω το συνέδριο. Να 'μουν από καμιά μεριά που λένε. Και σεις την δίαι περιέργεια έχετε. Σας ξέρω, «ΚΟΝΤΡΑ» διαβάζετε. Δεν πειράζει όμως. Ας προσπαθήσουμε να το φέρουμε στη φαντασία μας. Στην αίθουσα ο φωτισμός είναι χαμηλός. Για να κάνει απόμασφαιρα. Άλλα και γιατί ποτέ δεν ξέρεις. Στους τοίχους τα πορτρέτα των ηρώων της υπηρεσίας. Φωτισμένα αυτά. Για να δείχνουν και τη διαχρονική εξέλιξη του ντυσίματος. Του προφίλ γενικότερα. Από την καπαρντίνα με το σηκωμένο γιακά

